

Qd p̄m̄ homo sūn̄ p̄m̄ ma
lūr fāc̄ q̄ia dī volūtatem et
idō de ip̄o facta fīt volūtāt̄. et
qd alud x̄q̄ m̄ honōt̄ aliud m̄
atmēt̄a factū sit **Cxxi**

Per qualem mediāt̄em ip̄o
m̄m̄i oportet gen̄ h̄uām̄ **Cxxii**

Qualiter h̄a se habent aīe
defect̄or̄ ante v̄tr̄m̄ r̄sc̄f̄io
et de sac̄f̄iis et elem̄osim̄is
que ap̄ b̄apt̄izant̄ oīb̄ offend̄ **Cxxiii**

Qd eterna sit pena amatō
q̄m̄ dīm̄a ap̄ q̄litat̄ fact̄a sicut
m̄t̄ō eth̄a eit b̄h̄t̄udo. l̄is inter
se mentē differant **Cxxiv**

Qualiter ex confessione fidei
m̄ust̄as sp̄es fidelium. o ne quib̄ m̄
se ip̄o p̄m̄i habent **Cxxv**

Quo oīo dīm̄a se p̄m̄i
ap̄t̄ ev̄angel̄iam mat̄h̄eūt̄ dīm̄e **Cxxvi**

De quib̄ p̄t̄nomib̄ ap̄t̄erō v̄
ḡl̄est̄am̄ lucam̄ a mat̄h̄eo q̄m̄
d̄ist̄p̄an̄h̄ **Cxxvii**

De excellēt̄a tantit̄ sine
qua eis q̄ iuste credit as p̄t̄ nō
pot ad beatitudinē p̄uenire **Cxxviii**

De q̄m̄or̄ diffēt̄o h̄oīo que
de ḡra de tenebris ignorante
ad se uitā dignatur quib̄
dei populā ord̄m̄i dīm̄ **Cxxix**

Qd m̄ qualib̄ usq̄ q̄od edidit
etatū ḡra epiānom̄ h̄oīom̄ nūc
nent ibi c̄mittit̄ ei uitā p̄ta
et q̄ quibusq̄ ḡra abuat ut dīm̄
sub lege nō fūiat̄ **Cxxx**

Non obesse h̄oīo q̄b̄ app̄sm̄i
iam regnāt̄i sunt et m̄udati
m̄dū r̄sp̄ans̄. s̄m̄ carnē viunt̄
si mor̄ ex h̄ar̄ uitā dist̄edant̄ **Cxxxi**

De caritate dei: Nam̄ nō quā
ota p̄cepta iſerūnt̄. et de q̄litat̄
ea in hor̄ sc̄lo v̄l̄ in fut̄o **Cxxii**

De fine volunt̄is v̄t̄ dī en̄he
ridion̄. Et app̄ellāt̄ v̄thabere
debas. 2 q̄ de fide 2 caritate sit
scriptus **Cxxiii**

Va non potest **Cxxiv**

Dilectissime fili
laurenti: quātu
tua erudit̄e de
lester. quātu
sapientia esse
sapientem non

ex eis numero de quib̄ dī v̄b̄
sapientia v̄b̄ sābar. v̄b̄ q̄s̄tor̄ h̄
soul. Tāne p̄ult̄am fēt̄ de sapientia
h̄ing m̄lūdū. sed ex eis numero de
quib̄ dīt̄ est Multitudi sapienti
sāmitas est orbis terrar̄. et quale
vult ex apl̄o quib̄ dīt̄. H̄ola
aut̄ dīo sapientes quād̄ m̄ bono
impl̄icet̄ aut̄ m̄ malo. Dīt̄
aut̄ nēmo a se ip̄o dī ita eam
nēmo a seip̄o dī sapientia pot̄.
sed illa illustrante de quo sapientia
est. Dīo sapientia a dīo dīo est **ii**

Nominib̄ aut̄ sapientia p̄
etab̄ est. habet aut̄ hor̄
in libro iob. Nam̄ iob
legit̄ur q̄ ip̄a sapientia dīxent h̄om̄i
est p̄t̄tab̄ et sapientia. Si aut̄
queras. quād̄ dīxerat eo loco p̄t̄a
ton̄ dist̄incti⁹ reponens in m̄ro
theōb̄ian̄ q̄ ē dei nūt̄. Dīxerat
en̄ p̄t̄tab̄ t̄te. et alter⁹ dī
theōb̄ian̄. quo nōt̄ significatur
bona uita. quānd̄ ip̄a sapientia iſerū
ad colendū dēu. sed m̄dūl̄ dī ūmo
dīq̄ illo nōt̄ q̄ evidenter dei nūt̄.

expressus est tu quid est homo
sapientia dicitur. Ceteris ne alio
dum breuius; qui queritur a me ut
breuer magna dicantur. In horum
fortasse et desideriorum viriunter aperte
at in simone breue colligi quo non
mostrarolo deo. **C. m**

Nisi si amabo fidem per tantum
notandum deo pfectum est bene
si domini est velut ac domini patrum
et ea tibi breueria explicari. qd ad
singulatim ipsa plenaria. qd credid.
qd spandum. qd amandum sit. **E. p.**
fervore. ibi est oia illa qd in opere
huius mundi possumus. qd exemplu
pi et per te. facie et ut ea suolu
mus et solas. si autem non ess. co
mentante me solas. **m**

Tibis autem tibi ut scribis liby
a me sicut et enarrationem ut
diximus habebas ut de his membris
no habedat. atque possumata et qd
sequendum maxime. qd appetendum
sed principalius huiusmodi sit fugere
magnitudinem mano qd religionem etendit
ut qd in ratione non fidei sit sola non
quodatur. Et qd pmum. qd ultimum te
natur qd longa diffinimur summa
sit. qd rotundum. fidei catholice
fundamentum huiusmodi qd ceteris pro
dubio sicut diligenter secundo quod
redit qd gaudi debet. qd amari huiusmodi
enim maxime huiusmodi sit in religione
sequenda sit. **I**ustus qd contigit a deo
non a ipso noce alienus a hetero. he
sunt defensiona ratione et usus
ropis indecata et ab intelligentia
memori invenit. **T**unc at nos corporis
sors cepti sumus non mente appren
dimus ne valeat eis sine via dolori

ratione credenda sunt testibus a deo
ca et dona vocari iam meruit script
ura certa est qd ea sine p corpore sine
p animi dimic adiut ut vide et enim
pudic potuerint. **V**

Omnis autem multus fidei que per
dilectionem operis imbuta fue
rit mentis. sed et tunc vnde etiam ad
spem pervenit. **O**bi est nos et fidibus
solidis nota. et ineffabilis pulchri
tudo. cum plena visio et similitudine felici
tab. **H**oc nimis est qd quisquis quid
pervenit. quid ultimum tenetur in mundo
an fidei tenet speciem. p pietate. **H**oc
cum est similitudine diffinimur. refutatio
scripturarum fidei catholice fundamentorum
christi est. **V**

Fundamentum enim aliud est apostolus
nemo poterit prece pte qd postulau
est. qd est christus dicitur. **S**ic ergo ideo hoc
negare debemus. **E**t hoc fundamen
tu fidei catholice. quia putari pot
est. quod huiusmodi ipso nobis est omnino.
Si enim diligenter que ad christum pte
natur cogitentur. non inveniunt inueni
christum apud quoslibet hereticos qui se christia
nos vocati volunt ut ipsa vero ista est
apostolus dicit. qd omnis nimis longum est.
quod omnemoritatem sunt omnes heretici
sive que fuerint sine que nullus est
poterunt esse sub vocabulo christiano.
et quia sit hoc verum p singulis quas ip
miserit adiuvi. que disputare haec multaque
et voluminosa. ut etiam infinita videatur. **Vij**

Tibis autem enarrationem a nobis
postulamus id est qd manu posse
sit assumgi. ita qd a manu posse
convenire. ut igit ad illa tria cetera
p que diximus calendum deo. fidem
pem constatare. facie et ut dicatur quid
crederet quid sperabatur qd amandum sit.
p que admodum adiutorum est qui duces

Sententia talium quod defendat: opposi
tio vero vberiorisq; doctrina est que ut
habeat non bene eucharistion; gaudi
mang debi impleri. Sed studio pecta

Dam ecce tibi Lectio de fide VIII
est simbolum et dñica oratio
Quia vero auditur: quid legitur?
aut quid facilius memorem amedam
et em de pte glori et misericordia pme-
bat genitum huam et dñia indigebat
mnia gloria dei tempore afflictionis pme-
bit. Et erit dñs quicunq; muora
noscit nomine dñi salutis. Propter
hunc dñica oratio. Si aplur huius ad ipsam
gniam amedandam hunc ppheticum
amemorasset testimoniū continuo
subirent. Cuomo autem muocabat
in que nō credidit. Propter horum
symbolum in hunc duobus tria illa
intelliguntur. fides credit. Spe et car-
itas orant. Sed sine fide cō nō
possunt. ac p hunc et fides orant.
Propterea quippe dictum est. Cuando
muocabunt in que nō credidit.

Quid autem propter patet qd nō
credidit? Porro aliquid eam
qd nō patitur deo porro. Cuando
nisi fidelium. penas nō credit impie-
nit in pat. Et quippe casus immixtus
sibi erit. ac fugia motu animi
exhorcit. recta timet di qd patet
et duo p qd sic distinguuntur aut locutus
propter timet. Non autem ab alio
poeta virgilio qd tam melior
esse dictum est. Hunc ergo si potius
tam patere dolore. deniq; idem illi
in arte grammatica verbis hanc vocat
exemplum ad ostendendam in ppheticum

Dicendum et dicunt. Specie dicit pro
time. Et ita fides et malitia regi
et bona regi et bene regi et mala
et hinc fide bona et nō mala. Et
fides et pte regi et pte et futura regi
Et dñmna cuia iam mortua
spiritus qd sā pte. Et dñmna fide
ad dexteram pte qd nūc est. credi-
ma vñq; ad iudicandum qd futurum
Est item fides et fides regi est et aliata
Nam et selicet quis aliquis de
reipue nec fuisse. Et sempiternum sicut
et alia at alia. Et solum de aliis
poterat nulla que ad eligendum
pertinet regi eam et de angelis et de
spiritu autem nō nisi regi bona
Est nō nisi futura regi. et ad cu pte
nec eam. qd cuius pte gerat ppheticum
Calle si ita sunt afflitas campas
disponitudo est fides a spe. sicut
et obvito ita rationabili differenda.
Hā qd attinet ad non videt. sive
que creduntur sive que patitur.
fidei speci qd quoniam sicut. In ep̄la
quippe ad hebreos quartuſe vi
sunt illupitio ratiocinio. pte de
fons pte. fides et dicta est. quicquid
est que non videtur. Cuando
quoniam se quisq; nō verbis nō regi
nō deinceps ullis argumentibus
ponit regi credere dicit credi-
se. Hor est fidem accommodasse
non ita videtur absurdum. non
estate reprehendatur in verbo ei dicitur.
Vidisti ergo nō credidisti. Unde
putari potest nō cōsiderare esse
et nō videat regi quoniam cum
reditum. Sed melius trans appo-

128

R9

Lama fidem quam diuina eloqua
domicunt. et q[uod] salis reg que no[n]
vident. de spe q[uod] apostolus ait. Ap[osto]l
q[uod] videt non e[st] p[ro]p[ter]e. Quod enim
videt quis. quid perat. Si autem
quod no[n] videt speranta p[er] fide[m]
nam expectamus. Cum ergo bona
bona futura est cunctis inculcatur
q[uod] faciantur. Non de amore quid
sunt. Sine quo fides inculcatur p[ro]p[ter]e.
Sed oculo sine amore non potest
est. Denique ut ait Iacobus apostolus.
E[st] demones credunt et coherentur
aut. et tamen sperant et amant
sed propter q[uod] nos speranta et ama-
mud credendo venturum esse for-
midant. Propter beatissimum apostolum
paulum quod dicitur fidem que p[ro]p[ter]e
dilectionem operis approbat atque fide-
liter concordat que utrum sine spe
non potest est. Unde n[on] amor
sine spe p[ro]p[ter]e est. n[on] sine amo-
re p[ro]p[ter]e utrum sine fide. **Cum r**

Orum ergo quae[nt]a quid cre-
dend[ur] sit. q[uod] ad pleniori
permeat nos nat[ur]a animanda
est que admodum ab eis quod gen-
eris facit. ac metuendum
est quoadmodum ab eisdem ne
aliquid demet si de numero de-
anetorum de motu atque ordine. et de
festaq[ue] syde de figura telli. de
nat[ur]a et generib[us] animalium. frumentorum.
lapidum. fontium. fluminum. monasteriorum.
de spatio locis et temporis. de sig-
nificiis imminentium tempestatum. et alijs
sequentibus de his p[er] quos illas sol-
tuerentur et inuenisse se eximias
ap[er]turas agnoscent. q[uod] non ipsi experie-
antur oia tanto excellentibus inge-
mo

flagrantibus studio. Abundantes
deo. et quedam humana cibaria
annestigantes quedam vero Christo
anta ap[er]ta p[er]cutentes et in
eis que se inuenisse gloriantur. placata
opinatio p[er] nos p[er]sonas p[er]sonas

21

Sicut est ipsius rex creatus
cum sine celesti. sine ter-
restri. sine visibiliu[m] sine invisibiliu[m]
ut ininde bonitate creatoris. q[uod] est
vno deo et vero. nullas esse naturas
que non aut ipse sit aut ab ipso
est in naturam. p[er] sonum et sonum
a p[re]gemmis et p[er] gemmis sanctis ab eo
p[re]te et filio procedentem. s[ed] uniuersis
q[uod] p[er] sonum et p[er] sonum et filio.

22

Hec haec sume et cetera et in
mutabilitate bona trinitate
creata sunt oia; nec sume nec ca-
ntur nec immutabilitate bona. q[uod] est
bona oia singula. simul vobis vni-
uersa bona valde. q[uod] ex oib[us] possunt
inveniuntur quedam mirabilis pulchritudo.

23

Per q[uod] mala di[ctu]m bene ordinatum
in loco suo positum. omnia conve-
dat b[ea]titudinem placat et lauda-
bit hora sunt domini operis mali.
s. q[uod] enim deo am[us]t. et q[uod] cariam
infidelis fatent[ur] tecum cui summa
potest si sume bona sit vltor[um] sine
et mali est aliquid in opib[us] suis si
utrum a deo am[us]t est et bono ut
benificiet et de mali. Unde est autem
aliquid q[uod] mala di[ctu]m p[ro]p[ter]e boni. q[uod] est
sunt corporibus animalium inquit est aliquid
morbis et vulneribus affici p[er] sanitatem
p[ro]p[ter]e. neq[ue] enim id agitur cum adhibe-
tur ut mala illa q[uod] merentur. q[uod] est
morbis et vulneribus credant et
alibi sint. s[ed] ut non sint. si

en villa substantia p. carnalis substantia vicius est i. quod autem morba cu caro sit ipsa substantia profecto alio boni est an accidunt ista mala id est praeconditiones ea boni quod dicitur sunt. ita etiam animos quecumque sunt via. naturalium sunt praeconditio bonorum. **T**unc si sanant non aliis transfringunt. si ea que ibi erat. nusquam sunt. quando in illa sanitate non erit.

Dicitur igitur omnes quomodo substantia propria omni redditore summe bona sunt. bone sunt. Sed quod non sunt ex conditor summe et incomparabiliere bone sunt. Ideo in omnibus et minus bonum et angelorum potest. **E**t bonum minus mala est. quamvis qualiterminus minuerit. remaneat alio necesse est si adhuc natura est in mala. **S**ic enim si qualiterminus et qualiterminus natura est omnium bonum pro natura est non et ipsa consumat potest. **R**ecinto quippe natura incorrupta landat. **P**ono si et incorruptibilis sit que corrupciō ex eo non possit. mala est prudubio laudiabitur non vero corruptum. **I**deo mala est ei corrupcio quod eam qualiterminus priuat bono. **S**i si mala est priuat non potest aut admodum bonum. **D**icendum itaque non corruptum inest sed bonum quo priuat ac quod si natura aliud remanebit quam corrupti nequeat. **P**rofecto itaque incorruptibilis est et adhuc tam magis non bonum corruptio non perveniet. ac si corrupti non desmet. nec bonum utique habet desmet. quo etiam possit priuare corruptio. **C**uoniam si perinde tamquam consipient. ideo nullum

inoret

bonum inerat quod natura illa est. **C**uius in re bona consumere tempore non potest nisi admodum naturam. **O**nus nam non bona est. magis si corruptio non potest. parum si potest. **N**econon in bonum est. non sicut aliis insperata non potest. **T**unc si corruptio non possit nisi ipsa tempore emanebit. illa ubi ex possit subsistente natura.

Hoc p. h. est nullum est quod dicitur mala si nullum sit bonum. **S**i bonum omni malo caro non mala bona est. **T**unc vero mens malum vivit et viciousum bonum est non malum unius potest esse plenum ubi est bonum nullum. **D**icitur adhuc confitatur. ut quod omnis non bona est iniquitas non est bona est. mali alius dicatur non viciousa non mala esse. **D**icitur nisi malum est quod bona est. quod omnis natura bona est. et res aliqua mala est si ies ipsa que mala est natura non est. **S**ic non igitur potest est mala nisi aliud bona. **T**unc non dicitur absurde. coniectio tamen ratione hinc videtur in dubitabilitate nos expellit hoc dicens. **E**t ratiocinio est ne madamus in illam sententiam affixam ab aliis legimus. **V**e hinc quod dicitur non bonum est mala est quod mala est bona qui dicitur tebimur lucem et lucem habemus. qui dicitur dulce amorem et amorem dulcem.

Et si dico autem malum homo de malo thegamo credo sim. **F**est mala. **C**ed est mala homo non mala non est quod homo natura est homo si aliud bona homo est quod non est. quod est malus homo non est malum.

bonū. **E**t si duo isti distin-
mo inuenimus nec ideo malum
if homo est: nec ideo bonum q.
amque ē. if bonū if homo. ma-
lum q. iniquus. **C**um quis ergo
dicit malū ē homo. aut bo-
nū ē iniquū ē. ipse inādit in
affectionā istam sententā **V**e illis
qui dicunt q. bonū ē malum et
q. malū ē bonū. **O**pus enim deo-
natur q. ē homo. et laudat vi-
nu homī qd' ēt iniquitas. **O**mnis
itaq; natura et si viaosa ē iniquū
nū ē bona ē. iniquū viaosa ē
mala ē. **R**VM

Quapropter in hīb; artib;
qua bona et mala vocat
illa dilectionib; regula deficit qua-
dicit. scilicet ei duo sū in cōfessiō
sulla enī ac simili ē lucidū et
tenebrosum. nullū abī aut potū
sū ē dulorū et amaro. nullū
corpū sū ubi albū ibi et nigru sūl-
lū sū ubi deformē ubi formosum
Gip̄ in hac p̄ne in mūlū in
omnib; artib; appetit. **V**erū ite-
vna sū ē non possunt. **C**um
iustitia et mala nullū ambigat
ē artia. nō solū sū ē nō p̄ne
sū ead mala odio sine bonū er-
it in bonū ē nō p̄t. quib; bō
sine malū esse non possunt **R**VM

Dicit enim homo et ange-
lus id ē iusta. iusta
autē nō potē ē si homo et an-
gela et bonū ē q. homo bonū
et angela. malū q. iusta. **E**t
si duo artia ita simili sunt. ut
si bonū nō ēt prior. nō malū
esse potuisse. q. non nō vbi

consisteret sed unde oriet corrup-
to nō h̄c. nisi esset qd' corrup-
to. qd' nō bonū cēt nec corrup-
to quid nichil ē aliud corrup-
to q. bonū
Aterminatio. **E**x bonū natūrā
mala orta sūnt. et nō mali qb;
bonū nō sūnt. nō erit unde
oriet vna mali nā. **N**ā si esset
iniquū natura cēt. profecto bō
ēt. et aut incorruptibilis nā
magnum ēt bonū. aut eadā nā
corruptibilis nullo mō ēt si
aliquid bonū. qd' bonū corrup-
to posset ei notare corruptio **R**VM

Sed si mala ex bonū orta ēt
dīmū nō potet h̄d dīmū
sentē. **A**iagni q̄ dicit **P**o
pot̄ arbor bona fructa malos facit
Po pot̄ em sciat ventas dīmū
vna colligi de p̄mib;. q. non
potest vna nasci de p̄mib;. sed
ex bō terra et vites nasci posse
vidēntur et p̄mib;. et eadē mō
tamq; arbor mala fructa malos
bonos. id ē q. a bona nō p̄t facit
mala volūtas. sed ex bō homī
na omni volūtas et bō pot̄ et mala
nēt. **A**sū vñ p̄mita oriet
volūtas mala nisi q. angelī et
homīmō. natura bō qd' ip̄e dīmū
in eadā loco ubi de arbore et fructi
bō loqbat̄ apertissime cūdit
dat em aut fante arbore bonam
et fructū eis bonū. aut fante or-
bore mala. et fructū eis mala
sunt admonēt ex arbore quid bona
malos. aut ex mala bonos nasci
fructa nō posse. ex ip̄a tamē
terra mi loqbat̄ vñ tamq; omni
Cām̄ **R**VM **P**osse arborem

Quemā ita sūt quādō nobis
marom̄ ille versus pli
ret. Felix qui potuit reg
cognoscē causas. Id nō obī vide
at ad felicitatē consequendam
prime si saama rām magnas
in mūndo corpālū motum
q̄ ab dīssimilā nature simb̄
occuluntur. H̄n tremor temo
q̄m maria alta timet om̄e obi
nba rup̄o in sūp̄ in seip̄a
q̄sidūt eph̄ et retra h̄o. sed
bonas & malas reḡ causas noſſe
dōcēta. Et id hattē q̄tē
cas̄ homini in has vita errorib⁹
evīmisi p̄ plenissima. ad eosq̄
erore & cīpnal quādēdas
noſſe cōreditur. Id illam quippe
felicitatē tendendū d̄ ubi nulla
q̄tēam̄ ubi nulla q̄tēam̄ cīpna
nullo erē fallimur. Nam si
cause corpālū mōdōm̄ noſſe
de nobis essent. nullas magi
noſſe q̄ mē validitatis debē
rēta. Cum v̄o v̄ ignoratio
medicis q̄tēam̄. quis nō v̄d̄ car
q̄ de se cīpnal tem̄ noſſe lat
at quanta sit pādā cīpnal idem
131

Quādām̄ error h̄n quāda
possumq̄ cura cauedub
st id folū in māoib⁹ v̄c̄ cīa
in minoib⁹ arb̄ n̄ u reḡ igno
cīaa p̄sse cīam̄. non t̄ cī q̄p̄
q̄id v̄c̄ cītimo erit quisq̄o
aliquid n̄es̄t. si quisq̄o se cīp̄
nat p̄c̄ q̄d n̄es̄t. q̄ v̄o quippe
approbat fālsum q̄d error p̄c̄

est Veritātē m̄ q̄re q̄m̄ p̄cip̄ eret
mūr est plūmū Nam enīma
cadonq̄are & n̄sidenti sc̄nsi &
vītātē nō erant ita vāone
fīdom̄t. q̄m̄ diuersio d̄t ec̄b⁹
Id c̄m̄ iste saat alia ille aha.
iste vñiorai ille mīq̄ vñia. Et
cīa noſſe. quisq̄d m̄ q̄tē
s̄t. p̄ferat ei n̄es̄tēt. Quid
enī quēd que n̄es̄t q̄ ſac̄ mēha

Prem̄ nōnūt̄ fir 132
cītē p̄funt aliq̄ ſad
in via p̄dūm̄ mo. n̄d in via mo
Nam nobis p̄ am̄d̄ v̄t m̄ quāda
vñio fallerem̄ v̄t nō n̄em̄ p̄
cīl̄ locū v̄bi apparet h̄nſitū
noſſe donatistā maria armata
p̄ſcederat. alī ita factū q̄t̄ v̄t
eo quotēdēbām̄ p̄ deūm̄
cītē vñcēm̄. agnīt̄ mīſionē
cīl̄ nos crasse ḡtūlārem̄. alī
inde grās agerōn̄ deō. Quid ḡ
p̄ eret v̄t vñatorē cītēt̄ ſo
cītēt̄ latrom̄ fīone dubitauent
Et fortasse idē apud illū ſum̄m̄
pactū loquens quid mīſer amator
v̄t v̄di mīq̄t̄ p̄c̄ v̄t me māla
abſolut̄ cītēt̄. quid ēt v̄t vñ
bona q̄ nō ſolo magi obſt vñ
cīam̄ p̄ſit aliquid 133

Ned diligētā cīſtēt̄
velitate cum nichil aliud
ſit cītēt̄ q̄ v̄c̄ p̄tūt̄ q̄d fālsum
ſit fālsum̄ q̄d v̄c̄ ſit v̄c̄ ſum̄
h̄t̄ pro mēt̄o mēt̄o p̄c̄ ſum̄
ſine fālsum̄ ſum̄ ſit v̄c̄ id q̄t̄ ſum̄
ſit in animo deſormē alī mēt̄o
q̄i p̄tūt̄ et dēt̄ et ſum̄
ſit in loquendo v̄t m̄ affannēdo

Hec est. non non. pfecto et hab
horum vita est ista misera quam
mo. quod ei nominis ut non comit
et error est amans. absit ut sit
et sit vita illa vita et autem inter
ipsa vita vita. ubi nemo fallit
fallit nemo. hic autem horum fallit
et fallitur. miseris estis sunt enim
metodo fallunt quia non menet
metodo fallit ipsi admodum inno-
nabilis natura refugit falsitatem
et quis potest debeat errorem
ut falli cum nolint qui cum amant
fallere. Non enim sibi quimentur
vobis eritis. si alii in errorem
mittit credentes sibi. et in ea re
quidem non errat quia metodo cre-
dit. si nolint ipse quid vere sit. sed
in hoc fallit. quod putat sibi suum non
obeyt mediam. in magis facient
ipse facient obicit omne patim. Deni
hic difficultas et latrocinio assima-
guntur isto. de quia tam gradem
libri non respondendi necessitas nos
ergo abschima. Non ad officium
huius nisi aliquam sententiam metuimus **III**

Nonnulli enim eo usque prodicunt
et ut pietatis et de rebus
ad dei cultum pertinetur ut de ipsa
dei non falso aliquid dicere. Nonque
boni pueri opere esse ostendat. Nam
aut vocatur puerum esse de mediam
si misericordia est quo modo. quibus
rebus quisque ostendat. Non enim sit
petitat ille quod consulendi. quod ille quod
merendi voluntate sentitur. aut
vero facti norerit qui voluntate
menendo in diversum iter mittit
quam ille qui eam recte medit

fallente depicit. Non sane metu
indicata est. qui dicit falsum quod
putat verum. qui quantum in ipso
est non fallit ipse si fallit. Non
ita mediat. si aliquis temeratus
arguedit est. si falsa incautus
scit. aut per verum habet. possum
concluere quantum in ipso et ille me-
rit qui dicit vero quod falsum putat
Sicut enim ad animu eius attinet
quod horum quod sentit dicit. **¶** Et
~~hunc est in medio~~: non verum dicit
quoniam inveniat esse deum quod dicit
non vult haberet a mediorum qui
esse nesciens vero loquitur. scimus ante
voluntate ~~tempor~~ **mentem**. Non
consideratio ita rebus ipsius de quibus
alio dicit. si sola intentione dicitur
Auctor est qui nesciens falsum
dicit. que id vere putat. quod qui
nesciunt animu suorum gratias. verum
nesciunt de quod dicit ille namque
alio non habet in alio. alio in
verbo **V**nde vero qualiter p sit
per se ipsum quod ab eo dicit aliud
tamen clausum in pectoro. aliud
in lingua per promptum est
quod matu est appud mensuram **IV**

Per ipsam autem quod dicitur
confidancione rei. tam
metu est quod in re quisque fallatur
sive metuat ut si falli ipse metu
miserit malis quibus pertinet ad
hunc voluntatem: tamen longe
sit tolerabilita in his que a reli-
gione sunt se uita metunt. ipse
hinc sine quibus pote **¶** notitia de
cari non potest falli. ut in plenitate ap-
partenientia mundia inuestigabitur quod

ut illustretur exemplis: intue
amur quod sit si assiduum dum
mentitur bone ~~et~~ et aliquem
mortuum: et alio dum fallitur
reditus ipsius p*ro*p*ri*a quamlibet
longa. Ea mortuus. Come nos
metui. q*uia* isto modo falli interdipabi-
liter p*ro*stat nullo q*uia* minimo malo
est in actu errorem ali*q*uia** induit
q*uia* in ipsius ab aliquo induatur. **III**

FSi quibusdam ergo rebus
quo: in quibusdam nulo malo.
In quibusdam tamen nulo bono falli
in **D**am magno malo fallitur
homo in h*oc* non credit q*uia* ad
vita eterna: ut hor credat q*uia* ad
morte ducit eternam. Quo at
malo fallitur. qui falsum pro
vero approbando tradit in ali*q*uia**
molefras tales. quibus si non
adhibita fideles sapientia queritur
cas in usum boni. Et vnde app*ar*
boni homine putando qui malo
est. ab eo p*ar*at*ur* aliquid malum
qui vocis malum ho*re*s ita bonum
redit et nihil ab eo malum p*ar*
quillo. fallitur. et in ei radit ipsa
afflita decipit. Vnde illud qui dicit
q*uia* bonum et malum et q*uia* malo est
bonum. De ipso enim rebus quibus
ho*re*s mala sunt. no*n* de ho*re*ba
dicta intelligere est. Vnde qui ad
internum dicit bonum. recte arguit
et afflita vero. Tamen vero ipso
ho*re*s dicit bonum que casum putat
et nescit adulterium. no*n* in doctrina
est benar*um* et mala*rum* si in occulto
huanorum fallit*ur* mors: vocans en*im*
bonum. in quo putat esse q*uia* non*est*

bonum et dicens malum adulterium
et bonum castum. si hunc bonum dicas
nesciendo adulterium sed esse castum
Porro si p*er* errorē **f*u*** eradicat
quisque p*ri*ncipem suum super*em* domini
nobis in itinere otigisse. etiam ali*q*uia**
q*uia* boni homini confit*er* errore
Si in dico in quibusdam rebus q*uia*
malo aliquem. Et nullo etiam bono
falli. no*n* ip*so* errore dico nullum
malum et nullum bonum. q*uia* malum
quo no*n* venit. Et bonum quo ver*it*
erando. id est ex ip*so* errore quid
no*n* cœ*re*at. Et quid p*u*edat. Nam
et ip*so* p*er* se ipsum error. aut magis
in re magis et p*u*er in re p*u*eris
semp*er* est malum. Tamen en*im* nisi
trans malo neget. approbat falsa
et ver*it*. aut imp*ar*at vera profal
sit. aut habe*c*erta pro mensuris
aut nescita pro certis. Sed aliud
est boni hominem putare qui malo
est q*uia* est errore. et aliud est q*uia*
hor malo aliud malum non pan
si nesciat homo malo qui
putat est ee bona ostendit aliud
et ipsam viam putare q*uia* non est ipsa
et aliud est ex hor erroris malo
aliquid bonum consequi vult ab
misericordia misericordia habens libet*ur*. **IV**

Du*o* sane v*er*it*at* etiam*ur*
errores si homo **f*u*** de ma
lo hominem bonum sentit q*uia* in*ve*st
nesciendo. aut pro eo que p*er* se*ip*sum
corpo corpora errant nobis similia
que p*ar*ti tam*quam* corp*er* p*ar*te*rum*. aut corpor
tum*rum* p*er* se*ip*sum sentiuntur quale

putabat et beatus apostolus petrus
quando se contumebat visum vi-
de corpore de clausis et vniuerso
liberato a angelis sanctis. aut
in spiritu rebus corporis leue putat
et ipso appetit ut dulce quod ama-
tur. aut bene olera quod fructuosa
est. aut tonac sum quod satiatur.
aut illud esse honestum aliud sit qui
duo simillima sibi sunt quod in ge-
nimo sepe contingit. **Vnde** aut
quid ille genitus a patribus error
et recte talia etiam patitur dicenda
sunt haec queſio non ſed certa
honestissimorum academicos
tortit. **N**ur nichil erudanda ſu-
cepta eſt utrum aliquid sapiens de
beat approbae ne midat in
errorum si pro vere approba-
uerit falſa. omnia pluit affinat
vel omnia ſint vel in certa. **Vnde**
tra ratiōni voluenda in inā con-
verſionē mea ne impedimento
nobis eſſet que tamquam in ostio q̄-
dicitur. **E**t unius fuerit in nouēda
deßparad mūnēde ventans. que
moꝝ uocē argumentoſis robo-
ras. Apud illos ergo omnis error
putat et p̄fīm. quod vitari non
poſſe ostendit. inſi omnis ſuſpedā
affonio. Eras quippe diximus omni
quippe affonit mortis mīnūlq̄
rem et in hominū rebū dicitur
indistinctam ſtatudinem. falso enim
si quod videtur forte ſit verū. ambi-
tus quod enī impudentiſſimis
confutatibus diſputant. Apud nos

aut ipsa ex fide vinit. At ſi tollat
affonit fides tollit q̄ ſine affon-
itione mīnū credit. et ſunt vera q̄
mīnū videtur. q̄ nō credant ad vi-
tam beatam q̄ non mihi eterna eſt
nō poterit permanere. **T**unc ipse vero
omni laque debemus ignorare. qui
nō ſolū videtur in certis etiam
in prima ſe vnde nesciat. immo
nescit ſe dicunt quod nescit nō poterit
ſi ap̄ emi quippe ſuntur ſe nescit
vnde. quippe ſi non vinit nō poterit
aliquid alii nescire. quod nō ſolū
ſcire vix etiam nescit videntur eſt.
Si videtur nō affonit eſt q̄
vinit ratiō ſibi errore videatur
in eaā errando conuictus vnde
quod nō poterit quia nō vinit errare.
Sicut ergo nos vnde nō ſolū
verū ſi etiam certū eſt. ita vera
et certa ſunt multa quibus nō
affonit abſit ut ſapiā poterit
q̄ demēta nō videntur ſit **rum**

Ru quibusdam autē rebus
enīl inter eſt ad capite
dum regnum dei omni credant
an non vel utrū vera ſue ſint
ſue putentur an falſa quippe
certae. id ē aliud ap̄ alio putare
nō arbitriandū eſt et p̄fīm.
aut ſi eſt minima et ali⁹ leui-
ſimi. **P**oſtemodo ille ſup̄ illud et
quādū ſit. ad illam viam
nō p̄tinet qua inā ad domum
q̄ via fides eſt ap̄. q̄ p̄ dicitur
operat ſi ap̄ omni ab hac via deu-
tabat ingeniū ſimiliter grata ille
parentibus error. aut ab huic
via deutabat apliū p̄fīm qui

se q̄d̄rām̄ vīsum vīde alio
q̄d̄ alio s̄c̄ p̄t̄bat. vt a corpore
q̄maginib⁹ m̄ quib⁹ se c̄c̄ arbor̄
bat vera m̄ quib⁹ v̄nt̄ corpora
nō dīm̄ḡt̄ t̄nsi s̄i ab alio illo
angela p̄ q̄m̄ erat libata ab
teniabat p̄t̄. vel ab hac via eis nob̄ p̄t̄
arch⁹ q̄m̄ vīuetem filiū a bestia
red̄bat oīt̄sum qm̄ h̄ys atq̄
h̄m̄usmodi falsitatib⁹ salua fide
q̄ m̄ dñm̄ nō obv̄l̄ c̄ fallimur. et
vīa nō clīta que ad illū nos dūit
terram. Cui ev̄ores eam
n̄ p̄t̄ nō s̄int̄. t̄n̄ m̄ malis h̄y
vīte deputandi s̄int̄. q̄ ita subiec̄
ta s̄int̄ vīnt̄ati vt aprobentur
h̄is p̄o vīcis falsa responderuntur
vera p̄o p̄ falsis. teneantur
m̄erita p̄o certis. Quidam c̄m̄
her ab ea fide absint p̄ quam
vīca certaq̄ ad eternām bñhudi
non tendim⁹ ab ea t̄n̄ misera
q̄on absint in q̄ adhuc s̄int̄. Nul̄
lōm̄ qm̄p̄e fallerem⁹ m̄ aliquo
vl̄ animi vl̄ corporis sensu. si iam
vera illa atq̄ p̄f̄cta felicitate fīue

Dixit autē Lemur. **I**m̄
Dome mendacū ideo dñe
dim̄ est c̄c̄ p̄f̄m̄. q̄ homo nō
solū q̄m̄ sit ip̄e p̄ vīc̄ sit. sed
etā si q̄m̄ erat et fallitur. s̄int̄
homo her debet loqui qd̄ ammo
gor. s̄ine s̄i illud dey. s̄ine p̄t̄
et nō sit. **O**blīs q̄ mentitur q̄
id qd̄ ammo s̄int̄ loquit̄ voluntate
fallendi. Et vīc̄ p̄t̄a p̄f̄cta
s̄int̄ insituta nō p̄ q̄ se m̄uīrem̄

hōc fallat p̄ p̄ p̄ q̄ in altera
qm̄p̄ nota m̄ cogitatio p̄us
p̄f̄rat. Verbo q̄ vī ad fīhacā
nō ad id q̄ s̄int̄ insituta p̄f̄m̄

Dicit ideo vīlū m̄alū **I**m̄
Op̄tādū est non c̄c̄ p̄f̄m̄
p̄ p̄f̄m̄ alio alio p̄d̄esse
mentendo. P̄f̄m̄ em̄i et
finando alio p̄d̄esse si paup̄
rī palā dat̄ s̄ent̄ comodum.
et si dīm̄ tu clam tollit̄ non
sc̄it̄ m̄comodū. **N**ec ideo sic
fūrū qm̄p̄ dīx̄t̄ nō c̄c̄ p̄f̄m̄
P̄f̄m̄ et m̄ adulterādo p̄
d̄esse si aliq̄ t̄nsi ad h̄o c̄t̄
trāt̄ ap̄areat amādo mortu⁹
an. et si vīx̄t̄ p̄m̄k̄do p̄gād̄
Nec ideo p̄f̄m̄ negabitur tale
adulterū. Si autē nōb̄ me
uto placet casitas. qm̄ offendit̄
rentis vt p̄t̄ alienā vītūtē
illa nō violer̄ adulterādo. et
violer̄ ita m̄ēhendo Plurimū
quid ad bonū p̄f̄t̄se hōc q̄
non n̄ p̄o salutē hōm̄s m̄erat̄
nō est negandū. p̄ m̄ eoytale
p̄f̄t̄u m̄ēt̄ laudatur. vel c̄m̄
temporaliter c̄m̄unerat̄ bēni
uolentia nō fallat̄. **C**ui vī
ignost̄ s̄ato est ad vī clam
p̄d̄ret̄. m̄axt̄ m̄ hereditib⁹
testamēti noui quib⁹ dī. sit m̄ ore
vestro c̄c̄. nō. nō. qd̄ oī amplius
est a m̄alo est. p̄ opt̄ qd̄ m̄alū
q̄ subspere in hac mortalitate
nō desint̄. eam ip̄o r̄hērēd̄
xpo dīn̄t̄. dīmitte nōb̄ debita
līra **I**m̄

Dicitur utrum pro breuitate ne **XXXI**
respirato tristitia. quoniam
sunt cognoscendi reges bo-
norum et malorum. quantum ut satis
est que nos ducat ad regnum m-
ubi est vita sine morte. sine
etere ventus. sine pericula fe-
licitatis. Nequaquam dubitare debemus
regem ad nos primus bonorum tam
non te nisi beatitudine dei. malorum
vero ab immutabili bono deside-
tent boni mutabilis voluntate
pro angelis postea omnibus **XXXII**

Dicitur primum est creature
rationale malum id est ma-
lum boni. deinde iam iam etia
miserentibus submittant ignorata
regem agendum. Et quippe non
quibus remittit submissione error
et dolor. Quae duo mala quoniam
imminenta sentiuntur ea fugiantur
animi motu vocati metu. Porro
quam non ad ipsius regem
quam pueris et maternis. quo
id error ad securitatem delitiae
mortalia videntur. Vana et
letitia videntur. Ex his morbo
non revertantur. si indigentie tam
finitibus omnibus misericordia natura ra-

De ratione **Caonahus emerat** **XXXIII**
natura in analysi suis non
poterit amittere beatitudinem appre-
hensionis. Vix haec mala consumatur
hominum et angelorum per sua malitia
dei iusticia damnatorum. Sed
homo habet et pena affram. quod
cum corporis morte punitur est. Mor-
tis ei quippe supplicium dno qui
natura fuerat si petierat sic cum

132
133
miserere libero arbitrio. ut si
regeret impio. terret exilio. atque
in padisi felicitate tamquam in orbis
vite. In uirga austro dura in aquila
ra descendere collocauit **XXXIV**

Dicitur ergo per patrem exulte et exulta
in se tamquam in radice beatitudinis
pena mortis et damnacionis oblitio-
ris. Et quicquid prolixius ex illo et sit
damnata per quam potuerat conge-
per carnalem corporis. in qua in abe-
ditane pena similius expulsa est
nascetur. sacerdos originale patrem
quo sacerdos per errores dolores
dimisso ad illud extremitum in deserto
et angelis vel beatitudinis et pos-
sessionibus et consortibus suis sine
fine supplicium. sic per unum hominem
patrem influit in mundum. et per patrem
mortis et ita in omnes homines per
transfert anque omnes patuerunt aucto-
do quippe appellant eum loco
Apollos omiuersitatem genitum huius
ita quod se res habebat **XXXV**

Procrebat in malo vel etiam
voluebat. et de malo in ma-
la propinquabatur tandem huius
generis massa damnata. et ad
instar parti eius quod patuerunt an-
gelos lucubravit impie deserventes
dignissimas penas. Ad uitam
quippe dei patrem instantem quicquid reca-
et in domita corpora faciat libenter
mali. quicquid manifeste aperte
penam patuerit multa non sane re-
atus desistere beatitate. et malis
angelis subministrare. vita uiuente

ponit. qd subministratio si auferret anteribunt, et hominum quamvis de proprieate virata dampnatur nascitur formae semina et animare et ordinare meb p temporis etates. p locorum propria vegetare sensu. alimentando mea melia emi indicavit de malis huiusmodi qd mala nulla exponit. Et siquidem in melius hominum formatione nullam propria esse volunt. sicut impiorum nulla est angelorum. scione mentis fieret ut natura que deum deseruit. que precepti sui creatoris qd facilius custodie possent sua male vices potestate talerint. atq; tripla eadem se sui nec otiosis magnitudibus ea luxurie ostenter auersari volauerit qd salubre suntur ab eis legibus male libero abrupti arbitrio vniuersa metemorphos deseruit ab eo pro suo aucto pena pendebat sempiternam. plane ita faciet si tamen ista non eam misericordia est suam indebita misericordia multo cudenter animos nos potius libidine mostaret.

Habua vero creatura rationale que in hominibus erat cum potestis atque sufficiens et omnino tota pierat. ex cuius parte expata quod angelus sonatus ruina illa diabolica minuerat suppleret. Hor enim promissum est a spiritu gentibus sanctis. qd erunt ecclesias angelus dei. qd supra universale amorem misericordiam dei nulla cuiusque suorum numerositate fraudebit aut obserui eam copia fortasse regnabit. Neque enim numerus aut sanctus homo aut immundus spiritus vel demoni non nouimus. in quoque loco sunt dentes filii sue misericordie propagatis sint. ut eos sine hoeres

originale malum obnoxie surrexerit vincul obligaret. at minus theret ad debitas penas. sed eo qd dyabolus facta est elato nimis sompliciter. et ipsa in eis clausa est. rei propria obedire a domini roherentur amici pietatis eius qd non habuerunt certa sententia qd essent suam de sua semperita et non qd casu stabilitate sentiri. Planus utique coniuratio eis atque immediati deo est quoniam ad tota multitudine angelorum deum deserendo petent. enique penetrant in perpetua perditionem permanet. Quic autem ad deo illa deserente prosperitat. de sua certissima regnum semper firma felicitate sermone gauderet. Capitulum

Habua vero creatura rationale que in hominibus erat cum potestis atque sufficiens et omnino tota pierat. ex cuius parte expata quod angelus sonatus ruina illa diabolica minuerat suppleret. Hor enim promissum est a spiritu gentibus sanctis. qd erunt ecclesias angelus dei. qd supra universale amorem misericordiam dei nulla cuiusque suorum numerositate fraudebit aut obserui eam copia fortasse regnabit. Neque enim numerus aut sanctus homo aut immundus spiritus vel demoni non nouimus. in quoque loco sunt dentes filii sue misericordie propagatis sint. ut eos sine hoeres

de i^o illi renderunt sime vlo ipso
termine permanebut. Et illorum
i^m numerus sive q^{uod} est sive qui
futur^z e^t in seplatione e^t ea ar-
tis q^{uod} vocat ea que non sunt
tamq^z ea q^{uod} sunt e^t ab ⁱⁿ mesma
et numero et polide alia dispo-
nit. Hoc is pars g^{ra}ndis huius au-
liberatio d^{icitur} regnum p^{re}misit
eternu. Cum q^{uod} merito opessuoy
sp*iritu* potest absit. Cum oⁿ boni
sp*iritu* potest perdita q^{uod} quantum fuit
a p*ro*digio liberatio. sumus libero
voluntatis arbitrio et hoc absit **III**

Dam libero arbitrio male **VII**
Vtens homo et se p^{ro}p*ri*o
et sp*iritu*. Sicut oⁿ qui se ostendit
q*uo*d vivido se ostendit. p*ro* se osti-
dendo n*on* dimit. n*on* sequim*ur* potest
issuatac*um* ostendit. Ita cum
libero pertaret arbitrio. vicioe
p*ro*st*ram* amissum e^t liber arbitrio
q*uo*d em quod deum*est* huius
et su*o* adduct*us* est. p*ro*peri*o*
e*st* ista s*piritu*. Tene*m* o*ra* sit
q*uo*d ip*so* p*ro* serui adduct*us* libertas
e*st* q*uo*d en*trare* delectat
liberalt*er* en*tr* fuit. q*uo*d diu*no* vo-
luntate liber fuit. At p*ro* hoc
ad perturb*an* liber qui p*ro*sp*er* fuit
q*uo*d v*er* ad i*ust*e*re* fac*ere* liber n*on*
et. q*uo*d a p*ro*to liberat*er* e*st* i*ust*e*re*
re*sp*iritu** fuit. p*ro*sa e*st* vera libertas.
p*ro*fect*us* fact*us* letnam. simus et
p*ro*sa fuit p*ro*p*ri* p*ro*sp*er* obedi*re*
nam. Sed ad b*u*ni*am* ista libertas
v*er* est ha*bit* ad duto*re* vendito

123
124

N*on* edimat n*um* illa vox est:
Si vos si*gn* liberaretur hic uel
libel ent*er*is. C*o*d*ic* am*er* si*gn* in
hoc m*ar*piat. q*uo*d quisquam
de lib*er*o arbitrio n*on* bono glo-
rat *ope*. q*uo*d n*on* dim*is* est liber
ad op*er*ando b*u*n*am* nisi se vana
superbia flat*u* ex*tr*ollat. *C*on*tra*
lib*er*o apostoli dicens *G*loria
salu*s*u*m* q*uo*d p*ro* fidem **IV**

Et ne ip*so* sibi saltem fide
fir*at* arrogaret*ur*. ut non
intelligeret diuinit*er* e*st* datam
sicut id*e* apl*ic*atio*ne* alio loco dicit
se p*ro*f*id*is esse mihi causa*re*
i*st* q*uo*d adm*is* i*st* e*st* art*us*. *E*t hoc n*on*
ex*tr*ob*u*. sed dom*u* dei est. n*on*
q*uo*d op*ib*o*rum* ne forte quis ex*tr*ollat
Et ne putaret*ur* fideli*bus* bon*u*
de futura sp*iritu*. q*uo*d ad*ven*it
ip*so* o*n* sum*ma* sign*ificati*o*n* re*cre*at*ur*
in ip*so* ih*u*s*m* op*ib*o*rum* bon*u* q*uo*d
ffariant*ur* de*o* ut in illis ambule*re*
Tu*o* ergo effiam*re* lib*er*u*m*
de*o* n*on* finge*re* id q*uo*d format*ur*
et re*cre*at*ur*. non ut h*oc* q*uo*d iam
fuit. s*i* ut hoc h*oc* q*uo*d i*st* q*uo*d m*u* g*ra*na*re* fuit
ip*so* noua re*cre*at*ur* s*ed* q*uo*d dicit*ur*
q*uo*d. *C*or n*on* d*u* n*on* me*re*
de*o*. N*on* o*n* cor cu*g* quant*u*
p*ro*met*er* ad natur*u* r*ord* h*u*u*m*
q*uo*d iam re*cre*at*ur* de*o* **V**

Pren*ce* ne quis*sp*iritu** e*st* si non
de*o* op*ib*o*rum* de*o* ip*so* gloriet*ur*
voluntatis arbitrio tam*bi* ab
ip*so* m*ar*piat mediu*m* cui tam*bi*
deb*et* reddat p*re*mia b*u*n*am* op*er*andi
audiat ip*so* libertas *ad* d*em* gr*e*

pronem dicentem. dñi ē em̄ qui
operatur in nobis. et velle et
operari pro bona voluntate C
atho loco. Agit̄ non volentes neq;
timentib; s̄ misericordia ē dei.
Dū p̄ ad dubio si homo ei⁹ est
etatis ut rācē iam v̄t̄ non
poss̄ corde redē. p̄p̄. dilige
misi velt. n̄ p̄uenire ad palmā
supne vocatiois dei n̄ voluntate
concrevit. Ita uō ergo non vo
lentes neq; timent. q̄ p̄ et ipsa
voluntas sicut scriptum est a
dno p̄parat Alioquin si p̄petua
dictum ē Nō volentes neq;
timent si misericordia dei. q̄ ex
vōp̄ sit. id est ex voluntate
hōi⁹. et mīa dei. Ut sic dictu⁹
ampiam q̄. non volentes neq;
timent sed misericordia dei est.
tanq; dicunt. nō sufficit sola
voluntas hōi⁹ si non sit etiā
mīa dei. nō ergo sufficit sola
mīa si non sit etiam voluntas
hōi⁹. ac p̄ hor si recte est
dictu⁹. non volentes hōi⁹. s̄ mi
sericordia ē dei. q̄ id voluntas
hōi⁹ sola nō amplect. cur nō
concordia recte dī. nō misericordia
dei. s̄ volentes ē hōi⁹. q̄ id
mīa dei sola nō amplect. Porro
si nulla xp̄ianus dīc audebit
nō misericordia dei. sed volentes
ē hōi⁹ ne apostolo ap̄tissime
qd̄icat p̄petat ut p̄terea q̄ se
dictu⁹ intelligat non volentes

n̄p̄ currentib;. sed misericordia gr̄
dei. ut tōne dīc dō qui hōi⁹
bonā voluntate et p̄parat ad
mīa dei. 2. Amuat p̄amiat
P̄cipit em̄ bō voluntatis hōi⁹ int̄
ta dei dona. s̄ non oīa. Quie
autē nō p̄cedit ip̄a in os est
et ip̄a p̄ am̄ v̄t̄ p̄ legitur in
sanctis eloquib;. et mīa ei⁹que
met me. et misericordia eī
subseq̄itur. Volente p̄uenit et
vult. Volente subseq̄untur ne
frustra vult. Cū em̄ amonem
oraē p̄ ammōs nostri v̄p̄
nolentib; būt̄ vult̄ q̄ ut dī
op̄et̄ in illib; et v̄lēt̄. Ne p̄
cur amonemur p̄ete ut ampi
mīa mīsi ut ab illib; fiat quod
desiderium a quo factu ē ut v̄lēt̄.
Quād oīp̄ p̄ ammōs mīsi ut
mīa dei p̄ueniat et sicut p̄uenit
nos. Quād autē p̄ nobis
est mīa ei⁹ subseq̄uit nos. 13
Tiebat itaq; iusta dīp̄.
In aione gen̄ humin⁹
et omnis erant n̄c filii de
j̄ā aīa scripto ē. q̄m oīc dies mī
deserent̄. 2. In ita tua desecra
tum n̄c sunt crux medita
būt̄. De q̄ara dīc cum
Job. Homo natu⁹ q̄ multere
būt̄ v̄te et p̄lenq; ne de q̄
ara dīc et dīc iher. Tūc
dit in filiū h̄i v̄tam eternā
q̄m ante nō cīdit in fīc nō
habebit v̄tam etiā. s̄ mīa dei

manet sup ipm. sicut autem
sumus. Cum haec quippe oīo
homo nascitur. Unde dicit apostolus
filius em et nos nā filii ne
sunt & reteri. In haec uia omni
cent hōtes p origine p̄tinū.
tanto ḡna et p̄nitosus. q̄nto
maiora et plura m̄sp addic
uit natura grat me diator.
Ip̄c ironicator. qui hanc nā
sacrific singularis uia erant
omnibz dia sacrificia legibz & p̄fici
am̄ oblatione placuit. Unde
dicit apostolus Si enim nī minima esse
mea conciliari sumus deo per
mortem filii eio. intromagibz r̄to
hunc mis̄ in sanguine eius salu
erimus ab ira p ipm. Cum at
de qua nasci dicitur nō ei⁹ signi
ficat pluribz. q̄lis est in modis
nascendi homi. s̄ ex humana p̄
mōbō n̄lato vocabulo. vnde
eis q̄ nō n̄ ista est arte noī
asperit. Qd ergo p mediatore
fronduimur deo. am p̄m p̄m
sanguis ut ex unius efficiam
filii. qd qd em p̄m dei agimus
hū filii dei sumit. Is est grā dei
p̄m ipm dñm nostrum **xlii**

DE quo mediatore longu
iter ut quā dignum i
tanta dicat. quamvis ab hōte
digna dei nō possint. Cum
enī hor solū congruētis verbis
explicet. qd verbum caro factū
est & habitat in nobis. Ut & de
renq in deo dei p̄m expōens
unū filii nasci de p̄m sancto

134

et uirgine maria Ita verbum
quippe caro factum est adimi
nitate carne suscep̄ta. non
in carne diuinitate mutata
Carnē quippe ipsi hominem
debem⁹ am̄p̄. a parte tōtu
significare locutus. sicut dñs
est. quomodo ex opibz legibz nō
misericordibz omnibz caro. id est
sib homo. Nam nichil huic
naturae in illa suscep̄tione fab
ē dñe defuisse. s̄ naturae huic
que ab omnibz agno libere
ommodo Rō q̄lib de utero p̄ sexu
nascit p corporām nī obligatione
Debet cum p̄tatu p regeneratione
sc̄ diluit. s̄ q̄lem de uirgine
nasci oportebat. que fides ma
tris non libido cōcep̄it. qn̄
si xl nascente corrumperebū
q̄ integrab̄ tam nō ille de uirgine
nasteret. enimq̄ p̄to quod ab se
natū de uirgine maria tota consig
rat ecclēsia. q̄ imitans eis m̄rē
rotundic p̄part membra ea. et
vigo est. Uege si placet de legi
intestate sancte marie meas litteras
missas ad illustrem dñm quem
in honore ac dilectione nomino
xliii

Domine xp̄s ihesu dei
filii ē et dei et homo.
deq̄ ante om̄ sc̄cula. homo in nro
sc̄culo. deq̄ p̄ dei verbum. deq̄
enī oral verbum. homo autem
q̄ in om̄itate p̄sona accessit ab eo

Gra aū rationalis et mro. Quo ar-
ca in quaū deo ē ipē et p̄ vni
sunt. in p̄tū autē homo ē p̄ma-
ior ē illo. Cum enī vna cēt
dei filia non grā sed natura-
ver cēt plena chā farta ē et
homini filia. Idē ipē ē totūp
vno vna xp̄s. q̄n in for-
ma do cēt. nō raplā arbitria
ē q̄ natura erat id est ē cēlo
deo. Remamint autē se ampi-
on siū formā. nō amittens vñ
minucē dei formā. ac p̄ hor
et minor ē farta. 2 mansit
cēlo. vñnum p̄ vna sicut dicit
est. si alius ppter verbū. alius
propter hominē. Ppter verbū
cēlo p̄. Propter hominē minor
et vno dei filia. idēq̄ horū filio
Uno horū filia. idem q̄ dei filia
nō duo dei filii deo et ho. si vna
dei filia. deus sine iñno. homo
a rato iñno dñs m̄ sic xp̄s **clim**

Dicit omo grāditer et
cūdenter grā dei omē
datu. Und enī nā
huāna in hominē xp̄o meruit
vt in vñtate p̄sonē vñu filii
dei singulāter cēt assumpta
Quie bona voluntas. cum bon
positi iñdū. Quie bona opa
preseruit quibz meret iste homo
vt vna fieri p̄sona n̄ deo.
Cumq̄ antea fuit homo. et
h̄c c̄ singulare bñficiū p̄spitum
est ut singulāter p̄metetur
cum deo iste homo vna fieri p̄p̄
vempe ex quo homo esse cēp̄

nō aliud cēp̄t cē q̄ deo p̄sonē
hō filia. 2 h̄ vñtā ppter dei
verbū qd̄ illo suscep̄t verbū
raro farta ē vñq̄ deo. ut quen-
admodū ē vna p̄sona quilibet
homo ita m̄ ratiōnat 2 raro ita
sit xp̄s vna p̄sona verbū erō
Vñ nature humāne tanta glori
nullus p̄cedentibz meos sine
Dubio ḡtūta. si q̄ magna his
et sola dei grā fach̄t et sobrie
considerantibz vident̄ ostendit
ut intelligant hominē p̄ cana
grāta eis se insificari a p̄p̄.
p̄ qñā farta est ut ho xp̄s attu
hōc p̄ posse p̄fim. **Ru**

Rur er angelo matron
ea salutant̄ qñ ei fu-
tur amittant̄ him p̄fū
dine inquit grā plena. Et pado
p̄q̄ inuenisti aut ḡtam ap̄d dei
Et h̄ qmē grā plena. 2 inuenisti
ḡtam ap̄d dñi diaſ ut dñi su-
mimo om̄mū dñi m̄ cēt. de
ip̄o aut̄ xp̄o iñsu iohānes eva-
geliſta cum diceret. Et verbū
raro farta ē 2 habitabit in nobis
et vñtā inquit gloriam eis
gloria q̄i vñgēnt̄ a p̄p̄ plenū
grē et vñtā. Ed autem
int̄ verbū raro farta ē ip̄o est
plenū grē. et q̄ int̄ gloriam vñ-
gēnt̄ a p̄p̄ ip̄o est plenū vñtā
vñtā quip̄ ma vñgēnt̄ dei
filia non grā s̄ natūra. Sed sus-
cep̄t hominē raro vñtate p̄sonē

ut idem etiam est filia hominis.
 idem namque Christus filius dei omni-
 genitus. idem vero dicitur enim nata est
 de spiritu sancto. et maria virginis. Et unde
 spiritus sanctus dei donum est. quod
 quidem ipsorum est eis donanti. Et
 idem datus est iam spiritu sancto precie
 filioq[ue] minor. Et hoc ergo quod
 de spiritu sancto est. secundum hominem
 natum est spiritus. quid alius quam
 ipsa gratia demonstrat. Cum eni[m]
 virgo quesisset ab angelo quomodo
 fecerit quod ei nuntiabat. respondens illa
 ergo non agnouisset. Respondit an-
 gelus spiritu sancto superueniet in te
 et virtus altissimi obumbabit tibi
 adorans auctoritate te sanctum. vobis
 filia dei. Et Ioseph num vellet
 cum dimittat suspicata adulteria
 quia sciebat non de se genuit am-
 uole amicum ab angelo accepto
 soli timebat amorem mariae conve-
 nientem. quod enim in ea natus est. de spiritu
 sancto est. id est quod non est de viro
 non suspicente de spiritu sancto est. **rlvi**
Domquid enim idem dominus
 sicut pater habens spiritum de
 spiritu sancto. ut deus per verbum
 genuerit. et spiritus sanctus hominem
 ex spiritu subsistens Christus unus
 est et deus per spiritum suum secundum
 verbum. et spiritus sancti filius secundum
 hominem. quod enim spiritus sanctus tamquam
 pater ex parte matris virginis genuit per
 dominum hunc dicens audiret. Nec opera
 ostendere disputando quanta alia
 sequuntur absurda cum hominem

iam ita sit absurdum. ut nullus
 haec fiduci gaudes id valent
 sustineat. Unde sicut ostenditur
 dominus in isto verbo quod de deo deo
 homo autem natus de spiritu sancto
 et maria virginis virginitas substituta
 domini na[n]cieret et humana
 filia est unica dei plus omnipotenter
 de spiritu predicto spiritu sancto. Quo
 modo ergo dominus Christus natus
 de spiritu sancto si non enim genuit spiritu
 sancto. an quod fecerit enim quod dominus in
 isto Christus in quantum deo est o[mn]i
 per ipsum facta sunt in quantum
 autem homo est. et ipse factus est
 per apostolum dicitur factus est
 ex semine David secundum carnem
 carnem. Sed non illam carnem
 quia ergo conceperit et peperit.
 quamvis ad solam personam filii
 proximetatem totus fuit. neque
 enim separabilia sunt opera facta
 his. non in ea facienda solus
 spiritus sanctus operatus est. In
 et qui tamen una tria in aliquo
 opere operatus. omnia opera
 tantur intelligi. Ita vero est
 ut exemplum vero doretti potest.
 quod non est in hoc dominus immoratus
 illud enim mons quod dominus sit.
 natus de spiritu sancto. non filia nullus
 sic spiritus sanctus. Neque enim quod mundus
 iste fecerit deus dominus enim factus est
 deus filius. aut enim natus de deo.
 si factus. vel filius. **V**erum quidam ut

instituti ab alio. et si quid haec
acte possima dñe. hic ergo
cum ostentat nata de sp̄u sancto
et maria virgine. quo non
sit filius sp̄us s̄t sit filio virgē
marie. n̄i 2 de illo 2 de ma. nata.
sit explicare difficile est. **P**ondu
bit quippe nō s̄t de illis ut de
p̄te. s̄t autē de illa ut de mā
nata ē. **N**on igit̄ credorū ē
quicq; de aliq; re nata s̄t conti
nuo vīsū iti filium esse nū in
pandū. **V**t enī omittam alit
de hōe nata filii. alit capi
him alter pedadū. lūbricū
quos enī ē filii. **V**t ergo
Hec omittā. quid tunc rei defor
miter cōparatur. teste qui
nascuntur ex aī et sp̄u sancto
nō aque filios eōs acte dixe
rit quippe s̄ plane dñm̄m̄
filii dei p̄t̄ 2 mīl̄ s̄tē. **H**ic
ergo nata ē de sp̄u sancto filii
dei p̄t̄. nō sp̄us s̄t. **N**am et
illud qđ de capillo 2 de rēris
dixim̄ ad hōe tālū videntur
ammoneantur. non om̄e qđ
de aliq; nata s̄t. **C**ā filii ei
de qđ nascuntur posse dñm̄. s̄nt
nō om̄es qui dñm̄ filii alit
consequē ē ut cā de illo natū
de dicant. s̄nt s̄nt qui adop
tant. **D**icit cā filii gehēne
nō ex ma nati. s̄t illam p̄p
ati. s̄nt filii regni preparant
in regnum m̄.

Xlvij

Quin ita qđ de aliquo nata
aliquid et non eo mo ut sit
filius. **N**ec rursus oīs qui dñat filiū
de illo sit natus. aut̄ dicitur filius.
pfecto modus iste quo natus ē
de sp̄u sancto non sicut filius.
et de maria virgine sicut filius.
m̄sinuat nobis grām̄ dei qđ hō
nullus p̄cedentibus meritis in
p̄pō exordio nature sue quo esse
cepit. verbo dei cōpularetur m̄ta
tam persone vītātē ut idem ip̄e
esset filius dei. qui filius hōis.
et filius hōis qui filius dei. ac
si in nature humāne suscep̄tōe
ficeret quodūo n̄ia gra illi hōi
naturalis que nullū p̄m̄ possi
admitte. **N**ue apt̄ea gra p̄ sp̄m̄
sanctū fuerat significāda quia i
se p̄prie sic est deus. ut dicitur
esse donū dei unde sufficienter
loqui per longū est. si autē id
fieri potest valde prolixe dispu
tationib; est.

Xlvij

Dilla igit̄ voluntate carnal'
cōcupiscentiae seminatus sue
conceptus. et ideo nullū p̄m̄ en
gīaliter trahens. dei quoq; gra
verbo p̄t̄ vīgenito nō gra fi
lio sed natura in vītātē p̄sonē
modo mirabiliter atq; ineffabili con
iunctus atq; cōcretus. et ideo nū
lū p̄m̄ et ip̄e cōmittens. s̄i p̄p
ter similitudinē carnis p̄t̄ in
qua vīnerat dictus est et ip̄e
p̄m̄ sacrificandus ad diluenda
p̄t̄. **I**n veteri quippe lege p̄
cāta vocabātur sacrificia pro
p̄t̄. **N**ō vere iste factus est.
nū erat umbra illa. **H**inc
apostolus cā dixisset. obsecra
mus pro cristo cōsiliām̄ur
deo. cōtinuo subiuxit atq; ait

Ecce qui non nōuerat p̄t̄m. p̄ nob̄
fēt̄ p̄t̄m. ut nos sumus iustina
dei in illo. Non aut ut in quibus
dam mendosib⁹ cōdiab⁹ legitur.
Ils qui nō nōuerat p̄t̄m p̄t̄
nob⁹ p̄t̄m fēt̄. tam p̄ nob⁹
trist⁹ p̄t̄m fēt̄. sed eu q̄ nō
nōuerat p̄t̄m id est xp̄m pro
nob⁹ p̄t̄m fēt̄ deus cui re
consiliati sumus. hoc est sacri
fīciū pro p̄t̄b⁹. per quod r̄on
aliari valeremus.

rlr

Pōse est ergo p̄t̄m ut nos
iustitia nec nostrū sed de
nec in nobis sed in ip̄o. sicut ip̄e
p̄t̄m non suum sed nostrū. nec in
se sed in nobis constitutū sumi
tudinem carnis p̄t̄m in qua crū
fixus est demonstrauit. Ut quō
p̄t̄m non ei inerat. ita quodammo
do p̄t̄ moreretur dū moritur
carni in qua erat similitudo p̄t̄i.
ut cū scđm vetustatem p̄t̄m nū.
qua ip̄e v̄iuiset. nostra ex vtei
morte q̄ in p̄t̄ morti fueram⁹ in cœtu
reuiuissente vitam nouā. sua
resurrectio signaret. Ip̄m est qđ
in nobis celebratur magnū bap
tismatis sacramentū. ut q̄aup
ad istam pertinet graciā mori
antur p̄t̄. sicut ip̄e p̄t̄ mori
tus esse diatur. quia mortuus
est carni. hoc est p̄t̄ similitudi
ni. et viuāt a lauachro renas
cendo sicut ip̄e a sepulchro r̄sur
gendo plib⁹ corporis etate gerat.

HPaulo em̄ retens⁹ nato.
Husq; ad decrepitu senem.
sicut nullus prohibendus est a
baptismo. ita nullus ē q̄ nō p̄t̄
moriatur in baptismo. H̄z p̄uili
in originali maiōēb⁹ aut eam
hys ombib⁹ moriatur p̄t̄b⁹ que
cujus male viuedo addiderunt
ad illud qđ nascēdo contraxerat

Sed ideo eam mori p̄t̄z
non vni sed multis p̄t̄b⁹ ombib⁹
moriatur q̄cumq; ī ap̄ia cōmisse
rat. Vel cogitanc⁹. uel locutione
uel opere. quia eā p̄ singulare
numerū pluralis nūs siḡi solet.
Sicut aut ille. Utetumq; armat⁹
militē complent. quib⁹ hoc multis
militib⁹ fecerint. Et in nostris
litteris legitur. Ora ergo ad dñm
st auferat a nobis serpentem.
Non aut serpentes quos pauebat
populus ut hoc diceret et īnume
rabilia talia. Cum vero et illud
originale vnu pluiali nūo signatur.
sū diamus in īmissione p̄t̄z
baptizari paulos nec diamus in
īmissione p̄t̄l illa cōtrario est.
locatio q̄ per pluralē significat
numerū pluraliter sicut ī eā
gelio herodē mortuo dicit. Mor
tui sunt qui q̄nat anim pueri. trebant
ut dictū est mortuus est. Et in
erodo. fecerūt inquit sibi doob
aureos. cū vnu vitulum fecerūt
tanti. de quo dixerūt. H̄i sūt
dñi tui istihel. qui eduxerunt
te de terra egyp̄t. et hic plura
lem ponetēs pro singulare

Quamvis eā illo p̄t̄ vno
qđ per vnu hominē intra
uit in mundū et in oēs hoēs
transiit p̄pter p̄d eāt̄ par
vnu baptizantur. possint in
telligi plura p̄t̄. si vnu p̄
sum in sua q̄si mebra singula
duvidatur. Nam et superbia
est illuc quia homo ī sua po
tius esse. q̄ ī dei p̄t̄ate dux
it et sacrilegiū quia dñi non
predidit. et hominidū. q̄ ip̄e
se p̄cipitauit ī morte. et for
nicatio spiritualis. quia intēct
tas mentis humanae serpēta

appetunt

psuasione corrupta est. et furtū.
quia abos prohibitos usurpatō e.
et auaricia. quia plus q̄ illi suf
fici debuit appetit. et si quid a
lud m̄ hoc uno admissō diligē
ti consideratione memri potest
Darentū quoq; p̄tis p̄ **im**
p̄nulos obligari. non solu
p̄niorū homī. sed etiā suorū de
quibus ip̄i nati sūt. nō improba
biliter dicitur. Illa quippe diui
na sententia. Neddam p̄tā pa
tri m̄ filios eoz. tenet eos
utq; anteq; per ignorātionem
ad testamētū nouū mapiant
pertinere. Nō testamētum
prophetabatur cum diceretur
per ezechielem non acceptu
ros filios p̄tā s̄ patri suorū.
ne v̄lterius futuram in isrl̄
parabolam istam. patres ma
ducuerūt viam acerbam.
et denteſ filiorū obſtupuerūt.
Ideo em̄ in quisq; renasatur ut
soluatūr m̄ eo quid e p̄tā
cum quo uasatur. Nam p̄tā q̄
male agendo cōmittitur p̄nt
penitendo sanari. sciat em̄ p̄g etiā
baptismū fieri videmus. ac
p̄ hoc nō est institutū regnā
io. insi quia viaosa est ge
neratio v̄sq; adeo ut ea de
legittimo matrimonio proce
dit. In inquitib; cōceptus sum. et in p̄tā m̄
mea m̄ v̄tero me aluit. Ne
que hic dixit. in inquitate
uel p̄tō cū ad hoc rededi
ci p̄tē possit. sed inquita
tes et p̄tā dicē maluit. q̄
et in illo uno qd̄ m̄ oēs hōc
plasit. atq; tā magnū ē ut

eo nutretur et cōuertetur m̄
necessitatem mortis naturā hu
mana reperiatur sicut supra
dixerimus plura p̄tā. et alia
p̄tē q̄ et si nō p̄nt ita mu
tare naturam. in reatu obli
gant filios. n̄ gratium grā
et mis̄a dei subueniat. **im**
Red et p̄tā aliorū p̄tē
tu quibus ad ip̄o adq
uisq; ad p̄tē suū pro genito
ribus vel generatōribus sub
quisq; succedit nō i merito dis
ceptari potest. vtrū om̄bas
malis actib; et multiplicati
es delictis originalib; qui
nasatur impliebitur. ut tanto
peius quāto posterius quis
q̄ nascatur. An aptēa deus
m̄ terā et quartū ḡnacōe
de p̄tā p̄tē eoz post
ris cōmpletur. q̄ trā suā
quātū ad p̄tē ḡnacōe ad
pas pertinet. nō extendit
v̄lterius moderacōe misera
om̄s sue. ne illi quibus grā
regeneracōis nō confertur.
minia sarana m̄ ip̄a sua et
na dampnacōe p̄merentur
si cogerentur ab m̄ao ḡnib;
humani om̄ p̄cedenā p̄
tētū suorū originaliter p̄
tētū contrahere. et penas
pro eis debitās p̄pende. an
aliquid aliquid de re tanta m̄
scripturis sās diligētus p̄
scrutatis atq; tractatis vale
at vel nō valeat reperire
temē affirmae nō audeo.
Rillud tā vñ p̄tā **iv**
qd̄ tā magna m̄ loro;
habitu tante felicitatis ad

missum est. ut in uno homine
originaliter atque ut ita dixerit
radicabiliter totum genus huius
nam dampnaretur non soluntur
atque diluitur. nisi per unum medi-
atorum dei et hominum. hominem enim
hunc qui solus potuit ita nasci
ut ei opus non esset renasceri. **Vij**

Don enim renascebantur qui
baptizabantur. a quo et ipse bap-
tizatus est. sed quodam parso-
rio illius ministerio qui dicebat
parate viam domino. huic uno in
quo solo renasceretur para-
bantur. **H**uius enim baptismum
est. non in aqua tamen sicut fuit ioh-
annis. verum etiam in spiritu sancto.
ut de illo spiritu regeneretur quis
quis in Christum credit. de quo
spiritus generatus regeneracione
non egreditur. **V**erum vox illa patris
que super baptizatum sum est.
Ego hodie genui te non unum
sed unum diem quo baptizatus
est. sed immutabilem eternita-
tem ostendit. ut illum hominem ad
unguentum personam pertineat
mostrareret. **O**bvi enim dies nec
histerne fine inchoatur. nec
anno crassimi terminatur. semper
per hodiernus est. **I**n aqua
ergo baptizari voluit a iohanne.
non ut eius iniquitas vel
ad aliquid de rebus
reputetur sed dignitatem
ab aliis traditur.
vel non volunt
ne affirmat. **E**t quod si
quod non natus
est a baptismate liberatur.

Veruptamque pauloprogenitum dicit sicut per unum delictum et omnes homines ad con-
demnationem. ita et per unum iustitiam et omnes homines ad iustificationem iuste-
satis indicat ex adam neminem natum nisi dampnacione detineat. et neminem
nisi Christo renatus a dampnacione liberatur.

et virtus. quoniam ipsum sine ullo
peccati merito iniquissime occi-
derat. per ipsum iustissime amittet
quos per merito debuebat.
Vtrum igitur ab illo id est bap-
tismum. et moribus certe dispen-
sacionis causa non miseranda
necessitate. sed miserante possum
voluntate suscepimus. ut unius
patrem tolleret mundi sicut unius
patrem misit in mundum homo est in
unius genere humano. **Vij**

Dis si quod ille unus unus patrem
misit in mundum. iste vero
unus non solum unus illud sed
multa simul abstulit quod addita
venit. **V**nde dicit apostolus. Non
sicut per unum peccatum. ita est
et donum. Nam iudicium quidem
ex uno in condamnationem
gratia autem ex multis delictis in
iustificationem quia utrum illud
unum quod originaliter trahitur.
etiam si solum sit obnoxios
factum dampnacione. gratia vero ex
multis delictis iustificat hominem.
qui propter illud unus quod contem-
tu omnibus originaliter traxit.
sua quoque propria multa. **Vij**

De qua per unum **comisit**
hominem penam. et per unum
hominem gratiam. cum locutus fu-
isset quantum ille epistole sue
suo sufficie indicauit. deinde
sacri baptismatis in cruce Christi
grandis mysterii commendauit.
eo modo ut intelligamus nichil
alium esse in Christo baptismum
nisi mortis Christi similitudinem.
nichil autem aliud. morte Christi
crucifixi. nisi remissionis peccata
similitudinem. ut quadmodum
in illo vera mortis est facta

Sic in nobis vera remissio peccatorum. et quādmodū in illo
vera resurrectio. ita in nobis
vera iustificatio. Ayt em. **C**o
ergo dicemus. Permanebis
in p̄co ut grā habundat. dicit
erat em̄ superius ubi habuenda
uit p̄m. super hā būdant grā
et ideo questionē sibi ipse p̄po
sunt. Utru ppter habudanciam
grē consequendam in peccato
sit p̄manēdū. sed r̄ndit. absit
atq̄ adicat. **D**i mortui sumus
p̄co. quō viuem⁹ in illo de
inde ut ostenderet mortuos
nos esse p̄co. **A**n ignoratis
inquit. qm̄ quicqz baptizans
mus in cristo ihu in morte ip
sius baptizati sumus. **D**i ergo
hinc ostendim⁹ mortui esse
p̄co. quia in morte cristi bap
tizati sumus. profecto et pa
nuli qui baptizantur in cristo.
p̄co moriuntur. quia in morte
ipius baptizantur. **M**ulierem
excepto dictū est. **M**ulierz
baptizati sumus in cristo ihu.
in morte ipius baptizati su
mus. **E**t ideo dictū est ut pro
baretur mortuos nos esse pe
ccato. **L**ui autē p̄co parvuli
renastendo moriuntur. nisi qd̄
nascedo traxerūt. **A**c p̄ ho
etiam ad ip̄os pertinet qd̄
sequitur dices. **C**onsepulchri
em̄ sumus illi per baptismū
in morte. ut quādmodū sur
rexit cristus a mortuis. Per
gloriam p̄b. ita et nos in
honitate vite ambulemus.
Di em̄ cōplantati sumus sc̄i
similitudinē mortis ihu. siml.

et resurrectiōis erimus. hoc sc̄i
les q̄ verus homo in simulac
rū est ut evanescit corpus
p̄i ut ultra nō seruum⁹ p̄co.
Din em̄ mortuus ē iustificatus
est a p̄co. **Q**ui autē mortui
sumus ā xp̄o credimus quia
simil viuenus ā cristo. sc̄i
les quia xp̄us resurgens a
mortuis. iam nō moritur. et
mors illi ultra non dñabatur.
Dic em̄ mortuus est p̄go mor
tuus est semel. qd̄ autē vivit
vivit deo. **I**ta et vos existimate
vobis metropōs mortuos q̄
dem esse p̄co. viuetis quia
deo in xp̄o ihu. **H**inc em̄ p̄
bare reperat non ī eē nobis p̄
manēdū in p̄co ut grā habu
daret. et dixerat. **D**i mortui
sumus p̄co quō viuenus in
eo. Atq̄ ut ostenderet nob̄ ē
mortuos p̄co subiecat. **A**n
ignoratis. quō quicqz baptiza
ti sumus in xp̄o ihu. in mor
te ipius baptizati sumus. **S**ic
ita q̄ totū locū istū condu
sit ut ceperit. **M**ortem quippe
cristi sic insinuat. ut eam
ipm̄ mortuū diceret p̄co. **I**n
p̄co nisi armis. **I**n qua erat
non p̄m̄. sed similitudo p̄m̄.
et ideo noīe appellatur p̄m̄.
Baptizatis itaqz in morte
cristi in qua non solū maio
res. vera etiam p̄vuli bap
tizantur. Ayt. **S**ic vos ide
quādmodū xp̄us sic et vos
existimate nos mortuos ē
p̄co. viuetis autē deo in fo
Outquid ign̄ ihu. **I**rg
gestū est in cruce cristi

138
m sepultura. in resurrectione ter-
no die. in ascensione in celum et
in sede ad dexterum patris. ita q-
uestu est. ut haec de his rebus no-
nus tanti dictis. sed eam quae
configuraretur vita christiana q-
hic geritur. Nam propter eius gra-
tiam dictu est. q- autem christi sunt.
carne suam crucifixit a viis
et conaripserunt. propter sepul-
chrum sepulchrum sumus christo.
per baptismum in mortem. propter
resurrectionem ut quodammodo
christus resurrexit a mortuis
per gloriam patris. ita et nos
in mortali vita ambulemus
propter ascensionem in celum se-
dem q- ad dexteram patris. In
autem resurrectionib am christo
que sursum sunt querite ubi
christus est ad dexterum dei se-
dens. que sursum sunt sapientia
no que super terram. Propter
en est. et vita vtra abstulerat.
Vero q- de christo constitutum fu-
turu qm de celo redirebatur est
vivos et mortuos iudicabat.
non pertinet ad vitam nostram
que hic geritur. quia nec in re-
bus quae eius est. sed in fi-
ne seculi gerendis. Ad hoc
pertinet q- applicabatur securitas
Adiicit. Cum christus apperuerit
vita vestra. tunc et pos-
apparebis am illo in gloria.
Dobus autem moib. tri
admodum christus faciebat
multe nos mactabat
multe dicitur
Vixitq- q- in ruris

139
mortuorum autem qui de corpore
primitu veniat exierunt uel ex-
ituri sunt. sive vivos iustos
mortuos autem iustos. qm iusti
quos iudicabuntur. Aliqui em
iudicium dei ponunt in malo.
Vnde est illud. Num autem ma-
le egere in resurrectionem ui-
dim resurgent. aliqui in bono.
sim illud. Deus in noite tuo
saluum me fac et in uirtute
tua iudici me. Per iudicium
quippe fit ipsa honorum operum
malorum q- discrecio. ut liberem
di a malo. non perdendi a
malis. bonum ad dexteram se-
gregentur. Propter qd ille
damat. Iudica me deubet
quid dixerit velut exponebas.
et discerne causam meam in
quit de gente non sancta.
O mni autem de ihu Christi
xpo filio dei in modis
mo qd ad breuitatem con-
fessionis pertinet dixerimus.
aduictus et coenit sic ut
dere nos et in spiritu sancti
ut illa trinitas impleatur q-
deus est. Deinde sancta co-
memoratur ecclesia. Vnde
datur intelligi rationalem re-
atuam ad ihu liberam p-
tritatem post commemorationem
creatoris. id est summe illius
trinitatis fuisse subdendam.
quod quicquid de hoie christo
dictu est. ad ueritatem psalmi
unigeniti pertinet. Ita q-
rectus confessionis ordo
poscebat. ut trinitati subiu-
geretur eccl tamq- habitu-
tori domini sua. et deo te-

plum suum. et conditoris sua
fuitas que tota hic amplexa
est. non solù ex parte qua pere
grinatur in terris a solis ortu
usq; ad occasu laudans no-
men dñi. et post captiuitatem
vetustatis cantans canit no-
nū. verū eā ex illa quem
celis semper ex quo cōdita
est coheredit deo. nec ullū ma-
lum sū casus experta est.
Nec in sanctis angelis bea-
tu persistit. et sic p̄t pere
grinari sciat oportet opiu-
latur. quia utraq; una cīt
consorao eternitatis. et nūc
vno erit vinculo cīritatis.
q̄ tota instituta est ad deum
colendū. **V**nde nec tōm nec
ulla pars eius vult se col-
pro deo. nec aliq; cē deus
proximeti ad templum dei
qd̄ edificatur ex dñs. quos
facit nō factus deus. ac p̄
hoc sp̄us sū si creatura
non creator esset. profecto
creatura rationalib; esset.
ipā est em̄ summa creatura.
et ideo in regula fidei nō
poneretur an̄ eccliam. q̄
et ipē ad eccliam pertinet.
in illa eius parte q̄ in celis
est. nec haberet templum.
sed ipē templū cēt. **T**emp-
lū aut̄ habet. de quo dicit
ap̄lub. **N**escimus q̄ corpora
vra templū sūt sp̄us sancti
qui in nobis ē. quē habe-
tis a deo. de quib; alio di-
at loco. **N**escimus q̄ corpo-

ra vestra membra sunt tristis.
Non ergo deus nō est q̄ templū
habet. aut minor xp̄o est anūs
membra templū habet. Neq; ei
aluid templū eius et aluid tem-
plum dei est. nū idem dicit ap̄
ostolus. **N**escitis quia templū
dei estis. qd̄ ut p̄baet adiecit.
et sp̄us dei habitat in vobis.
Deus ergo in templo suo ha-
bitat. non solum sp̄us sūs.
sed etiam p̄t et filius. que
nam de corpore suo per quod
factus est caput ecclie que
in homībus est. ut sit in homī-
bus ipē p̄matū tenet opt.
Voluite templū horū et in tri-
duo suscipito illud. **T**emplū
ergo dei. horū est totus
summe trinitatis sancti est et
desia sūt vniuersali in celo rūm.
Est de illo **T**erra **T**errena
Non que in celo est affirmare
quid possimus. nisi q̄ nullus
in ea malus est. **N**ec quisq;
deinceps de illa cēdit aut
misericordia est. ex quo deus in
celis peccatis nō peccat.
sciat scribit ap̄lub petrus. si
carceribus caliginis misericordia
retrudens tradidit in iudi-
cū p̄mēdos seruari. **I**tu
Nomē autem se habet
Qilla beatissima et sup-
na sonetas que ibi sūt dis-
serēae p̄posituraz. ut om̄i
om̄es tamq; mali noīe nū
cūpēntur angelii sciat in epis-
tola ad hebreos legimus
Cui em̄ angelorū dicit deus
aliqui. **S**ede a dextris meis

Hoc mō quippe significat oēs vī
uersaliter angelos dñi. snt
m illuc archangeli. et vtrum dē
archangeli nō nominetur virtutes
atq; ita dictū sit. laudate eum
omnes angelū eius laudate eū
omnes virtutes eius. **A** Et si di
ceretur laudate eū oēs ange
li. laudate eū omnes archan
geli. Et quid mō se distent.
quatuor illa vocabula quib⁹
vniuersam illam sanctitatem
celeste in videtur apōstolus
ēcōplexus dicendo. **H**inc
sedeb̄ sive dominac̄es. sive
principatus. sive potestas. di
cant qui p̄nt si m̄ p̄nt p̄ba
re qđ dicit. ego me ignorā
re ista confiteor. **D** nec illud
quidē certū habeo vtrū ad
eandem sanctitatem p̄meat
sol et luna et cūcta sidera.
quibus nō nullis lucida esse
corpora non cū sensu nō
intelligenda videantur. **H**uius

F Item qđ de angelis qđ
explicit cū qualibet
corporib⁹ apparuerit homin⁹.
ut nō solū ternerentur ve
rū etia tangerentur. **A** Et ruz
sub nō solidā corpulēna sed
spirituali p̄sona quas dñ
si omnes nō oculis corporeis
sed spiritualibus ul̄ mētib⁹
ingerunt ut dicant aliquid
non ad aureb̄ formicis.
sed intub⁹ m̄ ad homin⁹ etiā.
qđ ibidem constat. sicut sp
iritu est in libro prophetarū. et
dicit in angelus qui loque
batur in fine. nō em̄ ayt

qui loquebatur ad me sed ī
me. nō appareat in somp̄is
et colloquatur mōe somp̄mō
habem⁹ quippe ī euāgelio.
iste angelus dñi apparet il
li in somp̄is dñis. **H**is ei
modis velut m̄ditat se cō
trectabilia corpora nō h̄c.
faciat qđ difficultā quæsto
nem. quo p̄ce s̄ eis pedes eis
lauerit. quo iacob cū ange
lo tam solida cōrectaōne
luctatus sit. **C**ū ista grūtūz
et ea sicut pot quisib⁹ cōdes
tat. nō multiter exercentur
magia. si adhibetur discip
tatio moderata. et absit er
ror opinac̄ū s̄ sare qđ nes
ciūt. **C**undem opus ē ut h̄
atq; huiusmodi affirmetur ul̄
negentur ul̄ dissimilatur cū
discrimine. qđ s̄me criminē
nasciūt. **C. A. M. T. V. N.**

Magis est opus duudi
care atq; dñoscere nō
se satanas transfigurat
velut angelū lucis ne falleto
m aliquā p̄maosa seducat.
Nam qđ corporis sensus fal
lit metem vero nō mouit a
vera recta qđ sententia. qua
quisq; vitam fidelem gerit.
nullū est m religione peri
culū. nō cū se bonū fing
ens ea faciat sive dicit qđ bo
nis angelus cōgrūt. etia
si credatur bonus. nō ē er
ror xp̄iane fidei p̄maosus
aut morbidus. **C**ū vero per
hec aliena ad sua incipit

dixit. tunc eum dimicere nec impetrare
eum magna et necessaria vigila-
ria est. **H**oc quotus quisque homi-
nus ydoneus est omnes mortiferos do-
los eius evadere. nisi regat et tu
catur deus. **E**t ipsa huius rei
difficultas ad hoc est utilis ne
sit spes sibi quisque aut ho-
mili alteri. sed deus suis omnibus.
Idem nobis ponens propositus
priorum ambigit nemo. **I**rram

Dicit ergo quod in sanctis an-
gelis et virtutibus dei
est ecclesia. Tunc nobis sicuti
est motescet. cum ei concili fuerit
in fine ad simul habere
dam beatitudinem semperernam.
Ista vero que peregrinatur
ab illa in terris eo nobis no-
tor est quod in illa sumus et
quod homo est quod et nos sumus.
Nec sanguinem mediatoris
nullum habebitis peccatum. ab omni
est redemptio peccato. eiusque
vox est. **D**omi deus pro nobis
quis contra nos. **A**rum filio
suo non peperat. sed pro
nobis omnibus tradidit illum.

Donem pro anima **I**rram
angelis mortuorum est Christus.
sed ideo pro angelis fit quod
quid hominum per morte eius
redimit et liberat a malo
quoniam cum eis quodammodo
redit in gloriam per immunitas
quas inter homines et sanctos
angulos patitur fecerat
et ex ipsa hominum redemptio
rum illius angelice detur
metu reparatur. **E**t post
utque nouerunt saeculi angeli

docti de deo cuius veritatis
eterna contemplatione bene sunt.
quam numeri supplementum. de
quae humano integritas illius
auctoritas expectet. Propterea
aut aplausus instaurari oia in
cristo quam in celis sunt. et quam in
terris. **I**n ipso quippe instau-
rantur que in celis sunt cum id
inde quod in angelis lopsum est ex-
hortibus reddit. **I**nstantur
autem quod in terris sunt cum ipsi
homines quod per desinatio-
nem vitam a corruptibili re-
tusitate renouantur. ac sic per
illud singulariter sacrificium
in quo salvator est immolatus
quod unum multe in lege vic-
time prefigurabat. pacificat
celestia cum terrestribus. et
terrestria cum celestibus. qui
sicut idem aplausus ait. In ipso
complacuit oem plenitudine
divinitatis in habitaculo. et per
eum reconciliari omnia in ipso
pacificans per sanguinem crucis
eius sive quod in celis sunt
sive que in terris. **I**rram

Olym ista precellit sicut
scriptum est oem intellectu. neque saria nobis
missi cum ad eam veneremus potest.
Quod enim pacificantur celestia
missi nobiscum. **D**icit enim ibi semper par-
te. ut universis inter se in
intellectualibus creaturis et
cum suo creatore. quod pars precellit
sicut dictum est intellectum oem.
sed utique non. non eorum qui

Semp vident faciem p̄ib. Nos autem quatinus sit in nobis intellectus huic est pte sam⁹ et videmus nuc p sp̄culū in emgate. si vero equales angelis dei fuerim⁹. tūc que admodū et ipi videbimus facie ad facie tantum p̄pare habebim⁹ erga eos. quātam et ipi erga nos. q̄ tātu dilāri sumus q̄ntū ab eis dilige m̄. Ita q̄ p̄par eorū nota erit nobis. q̄ et m̄ra m̄ta ac his erit. nec p̄telle tūc intellectum nr̄m. Dei vero p̄par q̄ illuc est erga eos et nr̄m et illo rū intellectū s̄me dubitacōe p̄tellit. De ipo quippe beata est razo nalis creatura q̄uā beatae. non p̄p̄ de illa unde s̄m hoc melius accipitur qd scriptū est. Par dei que p̄tellit oēm intellectū ut in eo qd dixit. oēz. nec ip̄e intellectus sc̄drū an gelozū esse possit exemptus sed dei solius neq; em̄ ip̄us intellectū p̄par exzellit. **lxxij**

Quā angeli eam. nunc nū remittitur m̄ra p̄m. Ide post cōmemoracōem sc̄e eccl̄e in ordine confessionis p̄m remissio p̄t̄rū. Phac em̄ stat eccl̄ia que in terris ē p̄hanc nō peit qd perie rat et m̄etum ē. Excepto quippe baptismatis mūne. qd cōtra p̄m originale do natū est. ut qd geneatōe tractatū ē. ignarde soluat. et m̄ actū quoq; p̄m q̄uā corde. ore. ope cōmissa in

uenerit tollit. Hac ergo accepta magna indulgenia p̄n ma pit homīs cōnūctio in q̄ solu tur om̄s reatus et m̄gnatus. et addictus. ita eāa vita certa iam rātōe v̄tēs etatis q̄nta libet p̄p̄let fēndūtate iusti ne s̄me cōmissione p̄t̄rū nō agitur. qm̄ fili⁹ dei qm̄ dū mortaliter vivit nū morte affligit. Et q̄pius de illis sit veraater dictū. Quot quot sp̄u dei agitut. In fili⁹ dei sūt. sic h̄i sp̄u dei extatut ut tamq; fili⁹ dei p̄ficiant ad deū ut eāa sp̄a sc̄d agg uante marmi corruptibili corpore tamq; fili⁹ hoīs in quibusdā humānis motibus desciat ad semetip̄os. et ideo petet. Inter est quid quātū satib⁹ dicit. Neq; em̄ q̄ p̄ḡm est om̄e arme ideo arme est enā om̄e p̄m. Ita q̄ sc̄drū om̄ vita q̄d dū in hac morte vñtūr m̄ueniri posse dicim⁹ s̄me arme. Hecatū at si dixerim⁹ q̄ nō habem⁹ apt̄ sc̄is apostolus. Nosip̄os sedūmūb⁹ et veritas in nobis est nō. **Lxxij lxxij**

Sed neq; de ip̄is cōm̄b⁹ qualibet magnis remittendis in sancta eccl̄ia dei misericordia desperanda ē. agentibus penitēiam sc̄d modū sui auq; p̄p̄mittant p̄m in actōe autē nichil pe nitēne ubi tale cōmissū est. ut ib⁹ qui cōmisit q̄ xpi enā corpore saparet. nō tam

consideranda est mensura ipsius
et doloris. **L**or enim contritum
et humiliatum deus non spernit.
Verum quod plerumque dolor alterius
cordis occultus est alterius, nec
in aliorum notiam per verba et
uel quecumque alia signa procedit
tum sit coram illo cui dicitur. **D**e
intibus mens a te non est abscondi-
tibus, recte constituitur ab his
qui presenti ecclesiis ipsa peni-
teniae, ut fiat satis exactam et
desie, in qua remittitur exactam
ipsa peccata. **A**extra eam quippe
non remittuntur. **I**psa enim
aprie spiritum sanctum pignus accepit.
Sime quo non remittuntur illa pene-
cata, ita ut quibus remittuntur
vitam consequantur eternam. **I**rrim

Magis enim propter futurum
iudicium fit remissio peccato-
rum. In hac autem vita usque a
deo valet quod scriptum est. **N**on
ne iugum super filios adam.
ad die exiit de ventre matris
coru usque in diem sepulture
in memorem omni. ut etiam pueros
videamus post lauacrum regene-
racionis diuisorum malorum af-
flictione crucia. ut intelligamus
totum quod salutibus sacramen-
tis agit magis ad spem fu-
turorum bonorum quam ad redemp-
tionem vel ademptionem preci-
pum. **M**ulta videntur hic
ignosa nullis suppliciis um-
dicari, sed coru penae reser-
vatur imposterum. **N**eque enim
frustra ille aprie dicit dies
iudicij quoniam venturum est iudex
biuorum et mortuorum, sicut enim
iudicatur huius alij et tame-
si remittuntur perfecto in futuro

seculo non notebitur. **P**ropte-
rea de quibusdam huiusmodi
quisque in hac vita peccatis
interrogatur eis quorum pena de-
lenter ne reserueretur in fine
quod aplius. **S**i enim nos propositi
dividicaremus, a domino non iudi-
caremus. **C**um iudicari autem a
domino corripimus ne cum ho-
mo do dampnemur. **C**anibrim

Quedatur a quibusdam
ecclias huius qui nomine christi
non relinquit et eius lauacio
in ecclesia baptizantur, nec ab
eo ulla sasmine uel heresi per-
aditur, in quantumlibet sceleri
bus uiuant que nec diluant
penitendo, nec elemosinas re-
dimuntur, sed in eas usque ad hu-
iuls vite ultimum diem proba-
tissime perseverent salua futuri
per ignem. **I**n pro magnitu-
dine faciolorum flagiorum quod
diuturno modo in igne eterno
sumptui, sed quilibet credat,
et tamen catholica sunt, humana
quadam benevolencia in fal-
li videntur. **N**am scriptura
dumna aliud consulta rindet.
Iburum autem de hac questione
conscripsi, cuius titulus est de si
de et operibus, ubi summa
scripturab statim quantum deo adiu-
uante potui demonstrare, ea
fidem saluos facere quod satis
evidenter aplius paulus ex-
pressit dicend. **I**n secundum ihesu.
neque oratione quanto valet
neque propria, sed fidei quod per
dilectionem operatur. **S**i autem
male et non bene operatur paulus
dubio sum apostolum iacobum mor-
tua est in serpenti. **N**on rursus
autem. **S**i fidem dicit quis se

habere. opera autem non habent.
nunquid potest fides saluare eum?
Porro autem si homo sceleratus
propter ipsam fidem solam per
ignem saluabitur. et sic est ac
aprendit quod auctoritate apostoli pauli
apostoli. neque autem saluus erit
sic tamen quasi per ignem. Po
terit ergo saluare eum sine opa
bus fidebus. et falsa erit quod
dicit iacobus apostolus. falsum
erit et illud quod idem paulus
apostolus ait. Nolite inquit er
rare. neque formicatores. ne
que podoles seruientes. neque a
daliteri. neque molles. neque
masculorum coabitores. neque
furebus. neque auari. neque ma
ledia. neque ebriosi. neque ra
paces. dei regnum possidente.
Si enim erga in ipsis persevera
tes tristibus. tamen propter fidem
christi salu erunt quoniam in regno
dei non erunt.

Hoc quod hec apostoli manifesta
fessissima et optissima
testimonia falsa esse non possunt
illud quod obsecare dictum est de his
qui super edificant supra fun
damentum quod est christus. non au
ri argenti lapides preciosos.
sed ligna feni stipulam de
hinc enim dictum est. quod per ignem
salu erunt. quoniam fundamenti
merito non videbunt. sic est in
telligentia ut hinc manifestum
non inveniatur esse contrarium.
Lignum quippe et feni et stipu
la non absurde accipi possunt
reverum seculorum quibus late co
cessarunt tales cupiditates ut
amitti sine dolore non possint
autem. Quoniam aut iste dolor urit si x

in corde fundamen*lo*tu*m* id est
ut nichil ei anteposatur. et ma
lit homo qui tali dolore uritur.
rebus quas ita diligit magis ca
re quam christo. per ignem fit saluus.
Hi autem res eiusmodi tempales ac
seculares tamen temptationibus malu
erit tenere quam christi. cum in
fundamento non habuit quod her
priorum loco habuit. cum in edificio
proris non sit aliquid fundamento.
Igitur enim de quo eo loco locutus
est apostolus talis debet intel
ligi. ut ambo per eum insecat. id est
et qui edificant super hoc fundamento
aurum. argenteum. lapides preciosos.
et qui edificant ligna feni. sti
pulam. Cum autem hoc dirisset
adiuinxit. Omnesque opus.
quale opus sit igitur probabit.
Hi autem opus permanescit quod
super edificauit. mercede am
petit. **H**i autem opus crucifixum
fuerit dampnum praecedit. neque
autem saluus erit. sic tamen qua
si per ignem. Non ergo v
nius eorum. sed utriusque opus
igitur probabit. Equidem igitur
temptatio tribulationibus. de quo
aperte alio loco scriptum est. Va
sa filii probat fornacem. et hoes
iustos temptationis tribulationibus.
Iste igitur in hac interiori vita
faciat quod auctoritate apostoli. **H**i oca
dit duobus fidelibus scilicet un
cogitatione que sunt dei. quoniam pla
cebat deo. hoc est edificant su
per christum. hoc est vera fun
damentum. aurum. argenteum. la
pides preciosos. altei autem
cogitatione ea quae sunt mundi. quoniam
placeat vixi. id est edificanti

super idem fundamētū. ligna
fēmī. stipulam. Illus enī op̄
nō exuratur. q̄ nō ea dileyit.
quorū amissione truacetur. Ex
uritur autem hui⁹ edificatio.
quō sine dolore nō permit. q̄
et amore possessa sunt. Sed
quō alterutra cōdīcē p̄posita
eis p̄caus care mallet. q̄ x̄
nec amore amittendi tūlia. De
serit crīstū q̄ius doleat dū
amittit. saluus ē quidem sic
tamen quasi p̄ ignē q̄ vrit
cū dolor rerū quas dilexerāt
amissarū. sed nō subūt. neq;
cōsumit fundamētū stabilitate
atq; m̄corrūpcē mūtū. **Irr**

Tale aliquid eāā post
hanc vitam fici m̄re
dibile nō est. et vtrū ita sit
queri p̄t. et aut m̄ueniri a
late nō nullos fideles p̄ q̄
dam iguē purgatorū. q̄
tomagib⁹ m̄m⁹ q̄ bona p̄ en
na dileyerūt. tanto tardius
cūq; saluari nō in tales
de quibus dictū est. qđ reg
nū dei nō possidebut. m̄si
tūuenēt p̄mitētibus eadē
armā r̄mittantur. Quem
enter autē dixi ut steriles
nō sūt in elemosinib⁹. quib⁹
tantū tribuit scriptū ut dīma
earū tātū mō se fructū impū
turū p̄nuat dīs dextris.
et earū tātū mō sterilitate
simib⁹ q̄n hys dictū est.
Bemte benedicti p̄ris mei.
Illis autem. Ite in ignē et
Ine cauedū **Irr** **Irr**
est ne q̄q̄ existimet

m̄fanda illa crīmā. qualia q̄
agit regnū dei nō possidebt.
cōtidie p̄petrāda. et elemosinib⁹
cōtidie redmēda. In meli⁹
quippe est vita mutanda et
p̄ elemosinib⁹ de p̄caus pre
teritis ē p̄pīadus deus. nō
ad hoc emēdus quodāmodo
ut ea semper liceat impugne
cōmitē. Nemī enī dat de
lāramētū p̄petrādi. q̄uis m̄
serādi doleat iā fīa homī
p̄ca. si nō satisfac̄tōgrua ne

De cōtidia **Iglīga.** **Irr**
mb autē lembib⁹ bre
mbib⁹ q̄ p̄petrāti sū quib⁹
her vita nō duatur. cōtidia
ana oīo fidelū satisfaat. Lo
ru est enī dice. Pr̄ m̄ qui
es in celib⁹. q̄ iā tali p̄ reg
eneati sūt ex aq̄ et spū sc̄d.
Delet om̄o he oīo mīma et
cōtidiana p̄ca delet. et illa
a quib⁹ vita fidelū enī
schēlētē gesta. sed p̄mitē
in melius mutata discedit.
Si q̄admodū veraater dia:
Dimitte nob̄ debita m̄ra. qđ
nō desūt q̄ dīmittātur. ita
veraater dicatur. sicut et
nob̄ dīmittim⁹ debitorib⁹
m̄ris. id ē fīat qđ dia: q̄
p̄ca elemosina ē **I**dia vei
am p̄tentī hoī ignoscē.
Ap̄ hoc ad om̄a **Irr**
q̄ vili mīa sūt. v̄z qđ
dīs ayt. Date elemosinam
et ecce om̄a mūda sūt vob̄
nō solū autē qui dat esurī
abū. sciēti potū. nudo ves
tītū. perigrīmo hospītū

fugient latibulum. ergo uel i-
diu p̄sitionem. ap̄tum redē-
pōne. debili subiectōem. sero
deductōem. tristī consolacionē.
nō sano medelam. errati viā.
Deliberati consilii. et qd̄cūq;
necessarii est m̄digēti. verū
enam qui dat uemā p̄cāti
elemosinā dat et qui emedat
verbere in quē potestas dat.
uel cohēret aliqua disciplina
et m̄ p̄m̄ eius quo ab eo less
aut offensus ē. Dm̄ittit ex or-
de uel orat ut ei dmittatur.
nō solū in eo qd̄ dmittit et o-
rat. verū enā in eō qd̄ corri-
pit. et aliq; emēdatoria pena
pletat elemosinā dat. qd̄ m̄az
p̄ prestet. **M**ulta bona em̄
prestant m̄uitis qm̄ eorū con-
suluntur utilitat. nō voluntati.
qua ip̄sib⁹ inueniunt m̄imi.
Anna vero illorū poaus illi
quos putat m̄imicob⁹. et red-
dit errando mala probom⁹.
nū redde cristianis nō debe-
nt. nec mala p̄ mal. **Irrj**

Multa itaq; sunt genea-
tōes elemosinarii. qd̄ cū fū
amis adiuuam̄. ut dmitta-
tur nobis peccata m̄a. sed
ea nichil est maius qd̄ ex cor-
de dmittim⁹ qd̄ in nos quis
p̄ peccauit. **M**ulte em̄ ma-
giū est erga eū cē bēniolū.
sue eū bēnificiū qui tibi nichil
malū fecerit. illud multo
grandius et magnificēssie
bonitatis ē. ut tuu quoq;
m̄icū diligas. et ei qui tibi
malū vult et si potest facit
te bonū semper velle facias

qd̄ tu possib⁹ illius memor ex-
empli. qui in cruce pendens
pro suis exorauit p̄secutorib⁹.
suos qd̄ amonuit dicit. **D**i-
ligite m̄imicob⁹ vros. bñfaci
te h̄is qui vos oderūt. et
orate p̄ h̄is qd̄ vos p̄sequuntur.

Sunt ista filiorū dei quo
quidem se debet ois fidelis
extende. et huānū amū ad
hūc effectū. ut et huānū af-
fectū ad hūc amū orādo deū
scā qd̄ agēdo luctādo qd̄ per-
duce. tñ quia ho tā magiū
bonū tamē multitudinis nō
est. quatuā credimus exaudi-
ri cū dīat m̄ orōe. **D**mitt
te nobis debita nostra. sicut
et nos dmittimus debitori
bus nr̄ib⁹. Procul dubio ver-
ba sponsionib⁹ huius m̄plen-
tur si homo qui nō dū ita
profiat ut iam diligit m̄
mīcū. tñ qm̄ rogatur ab ho-
mīe qui peccauit t̄ eū ut ei
dmittat dmittit ex corde. qd̄
eāa sibi rogāti vult vñq; di-
mitti cū orat et dīat. sicut
et nos dmittim⁹ debitorib⁹ ~~m̄is~~ nr̄is
id ē sic dimitte debita m̄a
rogatibus nob̄. sicut nos di-
mittimus rogatibus debi-
toribus nostris. **Irrj**

Nam vero qui eū m̄
quem peccauit hoem̄
rogat si p̄cō suo mouetur
ut roget. nō est adhuc de-
putat⁹ m̄imicū ut eū di-
ligere sit difficile. sicut dif-
fīlē erat qndō inniciās
exercebat. **N**uisquis at-

roganti et peccati sui penitentia
non ex corde dimitat. nullummo
existimet a domino propter sua dimiti-
ti. quod mentiri veritas non potest.
Quem ergo euangelij lateat
auditorie sive lectorem quis
dixerit. Ego sum veritas. **N**on
nisi docuissest ordine hanc in
ea poitam sententiam velhe
menter commendauit dicens.
Si enim dimiseritis hominibus
propter eorum. dimittet vobis per vir-
telestibus delicta vobis. **S**i autem
non dimiseritis hominibus nisi per
vester celestibus vobis dimittet
propter eum. Ad hoc tam magnum tom-
trium qui non expugnatur non
dormit. sed mortuus est. et tu
potes esse ea mortuorum suscata.

Ane qui scelerum. **Irrim**
tissime vivunt nec aurat
talem vitam moresque corrige
et inter ipsa famora et fla-
gria sua elemosinas frequen-
tare non cessant. frustra sibi
ideo blandiuntur. quo dominus ait.
Date elemosinam. et ecce omnia
munda sunt vobis. **H**oc enim propter
late patet non intelligunt. si
ut intelligant attendant. quibus dixerit.
Tempe in
euangelio sicut scriptum est.
cum loqueretur. roganuit illum
quidam phariseus ut praecepit
apud se. et ingressus recubu-
it. **P**hariseus cepit intrasē
reputans dicens. quale non baptizatus es in praedictū. **E**t
domus ait ad eum. **N**unc autem
vos pharisei quod deforis es-
tatis et calum ministratis.

qd autem natus est vobis plenius
est rapina et iniquitate. **D**icit
id est. ecce quod natus es factus. **V**e-
riplam qd superest date ele-
mosinā et ecce omnia munda sunt
vobis. **I**ta ne hoc intelligatis su-
mus ut phariseis non habuimus
fidei christi eam si non in eum credi-
derit. nec etiam fuerit ex auctoritate
et spiritu sancto munda sunt omnia tamen
si elemosinas dederit. sicut
eas ista dadas putabat non sunt
omnes mundi. quos non mundat
fides christi. de qua scriptum est.
Mundans fide corda illorum.
et aplaus dicit. In mundis autem
infidelibus nichil est mundum sed
polluta sunt eorum mentes et con-
scientiae. **N**on ergo phariseis
omnia munda essent. si elemo-
sinas daret et fideles non
essent. Aut quod fideles essent
si in christum credere. atque in eius
gratia renasci noluissent. et huius
verum est quod audierat. **D**a-
te elemosinā. et ecce omnia
sunt munda vobis. **Irrim**
Onus enim ordinatus dicit
elemosinā a serpō dicit
marpe. et cum sibi pmi da-
re. **E**st enim elemosina opus
me verissime de quod dictū est.
Miserere anime tue placeb deo.
Propterea hoc renascamur ut
deo placeamus cui merito
displacet quod nascendo obtraxim⁹. **H**ec est prima ele-
mosina quā nobis dedimus
quod nos ipsos miseros per
misericordiam dei misericordiam

requisuumus instū iudicū e⁹
confitentes quo miseri effecti
sumus. de quo dicit aplūs.
Iudicū quidem ex uno m̄ con
demnacōem. et magne caritati
eius grācas agentes. de
q̄ idem n̄ p̄ dīct gr̄ p̄dicator.
Dom̄edat autē lūa dilocem de⁹
m̄ nobis. qđ cū adhuc p̄dōres
essent aristib pro nobis mor
tuib ē. ut et nos veraciter de
nra miseria iudicātes. et dei
caritatem q̄ ip̄e donauit dili
gentes pie recte q̄ viuimus.
Ad iudicū et caritatē dei cū
pharisei p̄terret. De amabat
in p̄ter elemosinas quas fa
cebat eāā queq̄ minutissima
fructū suorū et ideo nō da
bat elemosinam a sc̄ib⁹ in
apicēs sc̄ā q̄ prius mām
fanētes. Propter quē dilat
m̄s ordinem dictū ē. Diligeb
proximū tuū sicut teipm̄. Lū
ego n̄are passet eos qđ fori
sc̄ib⁹ se lauabat m̄tib autē
ropnia et iniquitate plen
erat. admonēs quādam ele
mosinam quam sibi homo
debet p̄mitib dare et m̄terio
ra mūda. Verūp̄t̄ m̄quit
qd̄ sup̄st date elemosinam.
et om̄a mūda sunt vobis.
Hende ut ostenderet quid
amōnūset. et quid n̄i face
nō curarent. ne illum puta
ret elemosinas eorū ignorare.
Sed ve vobis m̄quit phari
seib⁹ tamq̄ dicēt. Ego qđ
cōmonui vob ad elemosinā
dandam. per q̄ mūda vob
sunt oīā. sed ve vobis q̄

144

144

i em̄

decimalis mentā rūta et om̄e
olub. **H**ab eaā nom̄ elemosi
nas vr̄as. nē de illis me vos
ammonūse arbitrem⁹ et p̄teri
tib iudicā et caritatē dei qua
elemosina possitib ab om̄ m̄
namēto m̄teriori mūda. et
mūda vobis essent corpora q̄
lauatis. **H**or est em̄ om̄a s̄z
m̄teriora et extērioā sicut ala
bi legitur. mūdate q̄ m̄tib sunt
et que foris sunt mūda erunt.
Sed ne istas elemosinas que
fuit de fructibus terre respu
isse vidētur. **H**ec m̄quit op̄o
runt facē. id est iudicū et ca
ritatē dei et illam nō p̄teri
re id ē elemosinā fructū ter
DOn ex Crenorū. **Lxxv**
Ergo se fallūt qui p̄ele
mosinas quālibet largissimas
fructū suorū uel auq̄cūq̄ pe
nitē m̄pūntabem se existimat
eme in factōrū suorū m̄ma
nitate ac flagiaorū ne quia
p̄manēdi. **N**on solū em̄ hō
facūt. sed ita diligūt ut m̄ eis
semper optent tantū si possit
m̄pūne versari. **D**ui autē
diligit iniquitatem odit m̄az
suā. nō est m̄ eam m̄seriorib⁹
sed crudelis diligēdo quāpē
eam sc̄ādū sc̄alū. odit eam
sc̄ādū deū. **D**i ergo vellet
ei dare elemosinā per q̄ illi
mūda essent om̄a. odisset eā
sc̄ādū sc̄alū. et diligēt sc̄ādū
deū. **N**emo autē dat elemo
sinā quālibet n̄ unde det ab
illo accipiat qui non egēt.
et ideo dictum est. **A**nna e⁹ ap̄sidia
p̄reuenet me. **Lxxvi**

Que sunt autem leuia et
grauiā p̄ca. nō humād.
sed diuīo p̄esanda sūt iudicā.
Nidem⁹ em⁹ qdam ab ip̄ib⁹ quo;
apl̄is ignoscendo fuisse cōfessa
quale illud ē qđ ait apl̄is cō
iugib⁹. **N**olite fraudare m
vitē m̄si forte ex cōsensu ad
tempus ut vacetib⁹ orāciō. et
iterū ad ip̄m reūlīm ne vos
temptet sathanas ppter m̄c
tmēā vrām. **A**d putari
posset nō ēē p̄ca m̄sceri s̄z
cōvigi nō filiorū procreādozo
rā qđ bonū ē nupiale. sed
carnalib⁹ eāa volūptatis. ut
fornicatib⁹ sive adulteri⁹. si
ue cuiusqđ alterius iudiae
mortiferū malū qđ turpe est
eāa dicere. quo pot⁹ tempta
te sathanā libido protrahi m
contineā tñ deuītet m̄firmitaſ.
Posset ergo ut dixi hoc
putari non esse p̄ca. m̄si ad
didisset. hoc autē dico scđm
indulgēā nō scđm imperiū.
Cūns autē iam neget p̄ca
esse cū dari vēmā p̄ccatiſ
apostolica autoitatis fateatur.
Tale quiddā est vbi dicit. Iu
det quisqđ vrām adūsus alte
rū negoīū h̄is iudicare ad
m̄quos. et nō apud scđb⁹.
Et paulo post. Secularia igi
iudicia si habueritis m̄qu
eos qui contemptib⁹ sūt
m̄ etiā. hos collocate ad iudi
candū. Ad reuerēā nobis
dico. **D**ic nō ē quisqđ m̄ter

vos sapiens. qui possit fratre
sūi iudicare. sed frater nō frē
iudicat. et hoc apud m̄fideles.
Nam et hic possit putari iudi
cū h̄e adūsus alterū nō esse
p̄ca. sed tātūmō id extraet
desiam. velle iudicari m̄si
seautib⁹ adūget. Nam quid
oīo delictū est inter nos. qđ
iudicia habebis nobisā. Et
ne quisqđ hoc ita excusaret
et dicet iustū h̄e se negoī
ū. sed m̄quitate se pati qđ
vellet a se iudicā smā remo
ueri. cōtmuo tib⁹ cogita
ombus uel excusacōib⁹ or
currit atqđ ayt. **A**quaē non
magis m̄quitate patim⁹.
Aquaē nō posuis fraudam⁹.
ut ad aliud redeatur qđ dñs
ayt. si quis voluerit tumca
tuā tolle'. et m̄ iudicā teā
cōtende'. Dimitte ei et palliū.
Et alio loco. **N**on abstulerit
m̄quit tua ne repetas. Pro
hibuit ita qđ suob⁹ de secula
rib⁹ reb⁹ cū alib⁹ hoīib⁹
h̄e iudicā. ex qua doctrina
apl̄is dicit esse delictū. tñ
tū sūt m̄ etiā talia iudica
fūti m̄ter frēb⁹. frībus iudi
cātibus ext̄ etiā vero ter
ribiliter vetat. **M**anfestū
est etiā hic qđ s̄ m̄ vēmā cō
cedatū m̄firmitib⁹. Propter h̄
ayt hui⁹mō p̄ca. et alia
licet h̄is m̄mora. que sūt

verbōrum et cogitationē offenditib⁹
apud iacobō cōfiteat atq; dicitur m
multis offenditib⁹ omnes oportet
ut cōfidie tēbro q; q̄remus deū dīm
atq; dīmūtib⁹. **D**imitte nobis de
bita nra, ne m eo qd sequitur
mēam, sicut et nos dīmūtib⁹
debitoribus nr̄ib⁹. **I**rr̄um

Sunt autem quedā quele
uissima putaretur nisi in
scripturib⁹ demonstrarem opīmōe
gramiora. **N**uis em̄ dicentem
fratri suo futue, reūm iehenne
putaret nisi veritas diceret. **L**in
tū vulnerata subiect cōthnū me
diana p̄ceptū fraterne reconsili
anomis adiugens, mor⁹ quippe ayt.
Si ergo offer⁹ munus tuū ad
altare et ibi recordariſ fueris
q; frater tuū habet aliquid ad
uerū te, relinque ibi munus
tuū ante altare, et vade prius
reconsiliari fratri tuo et tūc ve
mens offer⁹ munus tuū. **A**ut
quis estimaret q; magnū pām
sit dies obseruae et menseb,
et tempora et annos sicut ob
seruat qui certis diebus siue
annis uel mesib⁹ volūt uel no
lunt aliquid inchoare eo qd sc̄m
panas doctrinas hom̄ fausta ul
infusta existimēt tempora n̄ hu
ius mali magnitudinē ex timore
apli pensaremas qui talibus ayt.
imeo vos, ne forte sine causa
laboraueri m̄ vobis. **I**rr̄um

Dicit accedit q; p̄ca op̄uis
magna et horrenda cum
m consuetudinē venerit, aut
pia aut nulla eē credūtar, us
q; adeo ut nō solū nō occultan

da, verū eaā p̄dianda ac dif
famāda videantur, quo sicut sp
tiū est, laudatur p̄ator m deside
rīb aīe sue, et qui iniqua querit
bñdūetur. **T**alis m dūmīb libras
iniquitas clamor vocatur, sicut
habes apud ysayam p̄phetam
de uīea mala. **E**spectauim
quit ut faceret iudicū, secat
iniquitatē et nō iusticiā sed cla
more. **V**nde est istud m genesi.
Clamor zōdomorū et gōmorre
multiplicatus ē quia nō solū
iam apud eos nō p̄mebantur
illa flagitia, verū eaā p̄puli
te velut lege freq̄tabant. **I**rr̄um

Sic nr̄ib⁹ temporib⁹ ita
multa mala, et si nō ta
lia m operām consuetudinē iam
venerut, ut pro illis non solū
excommunicāt aliquē layū non
audēamus. **S**i nec derīcu deg
dare. **V**nde tu exponere ante
aliquot annos epistolam ad ga
lathas m eo nō loco ubi ayt
apl̄ib⁹. **T**imeo vos ne forte
sme causa laboraueri m vo
bis, exclamācē copulsus sum.
Ne p̄cas hom̄ q; sola iūstata
exhorrescamus. **I**ūstata vero
pro quibus dilucēdib⁹ filii dei
sanguinis effusus ē, op̄uis tam
magna snt ut om̄o claudi
contra se facant regnum dei, se
pe videndo oīa tolerāe sepe
tolerādo nō nulla eaā fatere
cogim. **A**tq; vīna o dñe nō oīa
q; nō poterim⁹ prohibe' faci
amis. **S**ed vide vīru me i

moderatus dolor inante ali
quid copulerit dicitur. **R**
Tram hoc nunc q̄ quide et

On alib o p̄us aliorū meo
locis sepe iam dixi. Duabus ex
causa peccamus aut nō dū vi
dendo q̄id fac̄ debemus aut
nō faciendo qd̄ debē iam fieri
videamus quorū duorū illudig
norāne malū est h̄o infirmita
tib. Contra quā quidem nos
pugnare coem. sed pfecto vni
cīmū. m̄si diuinitus adiūcē
ut nō solū videamus q̄id facē
dū sit. sed eā acedente simili
te delectatio iustiae vīnat i nob
eārū rerū delectacōes quas uel
h̄e cīmēdo uel amittē meliādo.
faentes vidētes q̄ peccamus.

Iam iām solū p̄tores qd̄ eram⁹
eāā cum per ignorānā pecca
bamus verū eāā legib p̄u
nūcatores sumus tū id non fa
amus qd̄ facēdū. uel faciam⁹
qd̄ nō facēdū ēē iām sumus.

Qua ap̄ter nō solū si peccau
mus ut ignoscat. ap̄ter qd̄ di
cimus. Dūm̄te nobis debita
m̄ā sicut et nos debitoribus
m̄ib verū eāā ne peccemus ro
gat. propt̄ qd̄ dūm̄us ne nob
m̄feras m̄temptacōem. ille ro
gandus ē au diatur m psal
mo. Dūb illuminatio mea. et
salus mea quē timebo. ut il
luminatio detrahat ignorānā.
et salus infirmitate. **R**
Dam et p̄ā p̄ma q̄n digna
causa est sc̄dm̄ more ecclie
ut agatur plerūq̄ infirmitate

non agitur. quia et pudor et
timor disiplēndi dū plus delat
hom̄ estimatio q̄ iustitia qua se iſ
que humiliat penitēdo. Unde
non solū ā agitur penitēna.
verū eāā ut agatur dei miseri
cordia necessaria est. Alioquin nō
dīc̄ aplūs de quibusdam. ne
forte det illis deus penitēna.
Et petrus ut amare fleret pre
misit euāgelista et ayt. Respx
it eum dīs deus. **R**
E

Qui vero mētia remitti
p̄tā non credēs tōtemp
mt tanta diuī numeris lar
gitatem. et in hac obstinacōe
mētis diem dauid extēnum
reub est illo m̄remissibili p̄tā
m sp̄m sām m quo crīstus p̄tā
dūm̄tit. De qua questione
difficil in quod propter hoc
solum conscripto libello enu
clatissime quātū potu deo
fficio p̄p̄tā disputau. **R**
E

Iam vero de resurrectōe
carmis. nō sicut quid
reunierūt iterū q̄s sunt mortui
sed m eternam vitam sicut
crīstus resurrexit. q̄admo
dū possim breuiter disputāc.
et omnibus questionib⁹ q̄ de
hac remoueri assolent satis
facē nō muenio. Resurrec
turā carnem om̄i quicq̄ na
ti sunt hom̄ atq̄ nascentur.
et mortui sūt atq̄ morientur.
nullo mō debet dubitare xp̄i
Vide p̄mū nūs. **R**

ostinat de abortiis fetibus ins-
tio. qui iam quidem nati sunt in
uteris matru. sed non dum ita ut
iam possint renasci. Si enim re-
surrecturos eos dixerimus de
hinc qui iam formati sunt. tolle-
rari potest ut tunc quod dicatur. In
formes quodque abortiis quis
non producere perire arbitretur.
sicut semina que concepta non fu-
erint. Sed quibus negare audeat
at. et si affirmare non audeat
id acturam resurrectioem ut quod
quid forme defacta impletatur.
et ita non desit perfectio. que ac-
cessera erat tpe quemadmodum
non erunt viae que accesserunt
tpe. ut neque in eo quod aptu et
congruus dies allatur erant
natura fraudetur. neque in eo
quod periculu atque contrarium dies
attulerat dies natura turbe-
tur sed integratur quod non dum
erat integrum sicut instaura-
bitur quod fuerat viaatu. **TCV**

Hec per hoc scrupulosis
sime inter doctissimos
queri solet ac disputari potest
quod utrum ab homine membra pos-
sit ignorari. quoniam accipiat homo
in utero viue. utrum sit quendam
vita et omnia que non dum
morbis viuentibus appareat.
Nam viuisse negare puerpera
ia que apterea membranis ex-
citatur. et evanescit ex uteris
pregnanciis ne menses quoque si
mortua ibi relinquitur occidat.

impudencia nimia videtur.
Ex quo autem homo caput viue.
ex illo utique iam mori potest mor-
tibus vero ubique illi mors
potest eueneri quod ad resur-
rectioem non pertinet mortuorum
repperire non possum. **TCV**

Neque enim et monstra que-
nascentur et vivunt qualibet
mortuantur aut resurrecta
negabuntur aut ita viaata re-
surrectura credanda sunt ac
non potius correcta et emenda-
ta natura. Absit enim ut sit illa
bimembra qui super natibus est.
In oriente de quo et fratribus fide-
lissimis qui cum viderunt retule-
runt et secundum memorie presbiter
Iheronimus scriptum reliquit.
Absit magis ut unum hominem du-
plicem ac non potius duos
homines quod futurum fuerat si ge-
nimi nascerentur resurrectos
existimemus. Ita cetera que
singuli qui quod prius uel am-
plius uel minus aliquid ha-
bendo. uel quadam deformitate nimia. monstra dnt ad
humane nature figuram re-
surrectae reuocabuntur ita
ut singule aue singula sua cor-
pora obtineant nullis coherence-
tibus etiam quecumque coherence-
nata fuerat. sed seorsum si-
bi singulis sua membra gesta
tibus quibus humani corporis
compleat integritas. **TCV**

Dicit autem petit deo ter-

rena materies de qua mortui
creatur caro sed in quilibet pul-
uerem inerem ne soluatur in
quoslibet aliis aurasq; diffu-
giat in quacumq; alioru corporu
substancial uel in ipsa elemeta
vertatur. in quorumcumq; ai aliu
uel eam homin abu redat car-
nem q; mutetur. illi autem huma-
ne puncto tuis redit q; illam
punctus ut homo fieret cresce-
ret. viveret et uiuauit. **ITIN**

Tpsa itaq; terrena mate-
ries que discidente uiu-
fit cadaver. non ita resurrec-
tioe reparabitur. ut ea que
dilabuntur et in alias atque
alias aliaru reru spes for-
mas q; vertuntur quiaq; ad
corpus redant unde dilap-
sa sunt. ad easdem quoque
corporis ptes ubi fuerut re-
dire nate sit. Alioquin si ca-
pillus capitis redit qd tam
trebra tonsura detrarit. si
unguis qd tonsa densa
sit exsectio moderata. et
indecentis cogitatibus et ideo
resurrectioem carnis no tre-
dentibus occurrit informitas
sed qd modu si statua cuiq;
libet solubilib metalli aut
igne liqueceret. uel contine-
tur in puluere. aut consum-
deretur in massam. et eam
vellet artifex rursus ex illis

materie quantitate reparare.
michil inter esset ad integrati-
onem eius que pericula mateie
in membro statue redderetur.
du in totu ex quo constituta fu-
erat restata resumeret. ita
deus mirabiliter atq; messabi-
liter artifer de toto quo caro
mra constiterat eam mirabili
et messabili celeritate resti-
tuet. nec aliqd attinebit ad
eius reintegracionem utrum ca-
pilli ad capillos redeant. et
ungues ad unguies. inquit
quid eorum pierat mutetur in
carne et in ptes alias reuose-
tur. curante artifias prouide-
na ne aliquid indecentes fiat.

Dicitur ideo diusa statua sit
renuisceniam singuloru quia
fuerit diusa uiuenia. aut
macri. cum eadem madae aut
unguis in eadem pinguedi
ne renuiscat. **S**ed si hoc est
in consilio creatoris ut in effi-
cie sua augiq; proprietas. et dis-
cernibilis similitudo & serue-
tur et in ceteris autem corporib;
bonis equalia acta reddant.
ita modificabitur illa in uno
quoq; materies. ut nec aliqd
ex ea peat. et qd alien defu-
erit ille suppleat. qui eam de
michilo potuit qd volunt ope-
ri. **S**i autem in corporibus re-

146

surtenā rationabilis mequa
litās erit. sicut est nōā quibus
suntib⁹ mplebitur. Hor fiet ang⁹
de materia corporis sui. qđ et
hoēm reddat angelorū rebub⁹
et nichil mōuenēt eorū m
gerat sensib⁹. In eorū quo
qđ aliquid nō erit. sed quicquid
futuru⁹ ē hoc decebit. quia nō
futuru⁹ est si nō decebat.

Resurget ergo sc̄orū corpora
sme vlla mao sine vlla
dissimilitate. sicut sme vlla cor
ruptionē. onere difficultate. In
quibus tantu⁹ fualitas resurge⁹.
di quāta felicitas erit. propt̄
qđ et spiritualia dicta sunt.
cū prout dubio corpora sunt
futura nō sp̄ub⁹. Sed sicut
nūc corpus māle dīat⁹ qđ tñ
corpus nō aūā est. ita tūc spi
rituale corpus erit. corpus
tñ non sp̄ub⁹ erit. Prout de
quātum attinet ad corruptioñē
que nūc aḡguat aūā. et in
na am quibus caro aduersus
sp̄m coarip̄sat. tūc nō erit ca
ro sed corpus quia et celestia
corpora perhibentur propter
qđ dictū est. caro et sanguis
regnū dei non possidebunt.
Et tamē exponens quid dīx
erit. neqđ corruptio m̄quit
incorruptionē possidebit. Ad
prīus dīxit caro et sanguis
hoc postea dīxit corruptio.
et qđ prīus regnū dei. ho
posteius incorruptionē.

Quidam vero ab **E**cclesiastico
ulla p̄dictis massa que
facta est per p̄mū hōem. nō
liberatur p̄ unū mediatorem
Dei et homī. resurget quidē
et ip̄i vniuersit̄ sc̄dm carne
suam. sed ut cū diabulo. et
eius angelis p̄sumatur. Utru
sane ip̄i cū vias et deformi
tibus suorū corporū resur
gent. quiqđ m̄ eis uicosa
et deformata membra gestare
runt. m̄prendo laborare qđ
opus ē. Nec em̄ fatigare
nos debet incerta eorū habi
tudo. uel pulchritudo. quo
certa et sempiterna erit dāp
natio. Nec moueat quid m̄
eis erit corpus incorruptibile.
si dole poterit. aut quid cor
ruptibile simori nō poterit.
Non ē em̄ vera vita nisi ubi
feliciter uiuit. n̄ uera incor
ruptionē nisi ubi salus nullo
dolore corrip̄it. Ubi autē

infelix mori non sinitur et ut
ita dicam moris ipsa non moratur
et ubi dolor perpetuus non
intererit sed affligit ipsa cor
tupas non sinitur. **H**ec enim
in sanctis scripturis secunda
mors dicitur. nec prima tamē
qua suū corpus autem relinque
cogitur. nec secunda qua pe
nale corpus autem relinque
non permittit hōi accidisset si
nemo peccasset. **C 11**

Dissima sane om̄i pena e
rit corū qui p̄ter p̄m qd̄
originale traxerūt nullū insup
addiderūt et in ceteris que ad
diderūt tanto quisq; ibi toleā
biliore habebit dampnae
quāto hic minore habuit m̄q;
tatem. **C 12**

Remancib⁹ ita q̄ ange
lib⁹ et hōib⁹ reprobis
in eterna pena tūc sancti ple
mūs faciunt quid eis contulit
grā. Tūc rebus nō eūden
tibus apparebit qd̄ in psalmo
est scriptū. **M**iam et iudicū
cantabo tibi dñe. quia nisi p̄
debitam m̄am nemo liberat⁹
et nisi per debitū iudicū ne
mo dampnatur. **C 13**

Conc̄ nō latebit qd̄ nū
latet. nū de duob⁹
p̄nulis vnuis erit assimilatus
p̄ m̄am aliis relinquitur
p̄ iudicū. in quo iste qui as
sumetur agnoscet quid sibi
per iudicium deberetur n̄

nū subuenisset. cur ille potius
q̄ iste fuerit assumptus. cū una
causa esset amboib⁹. cur apud
quosdam nō facte sunt virtutes.
que si facte fuissent egissent vñq;
illi hocē penitentiā et facte fūssent
apud eos qui nō fuerūt credi
turi. **A**ptissime nāq; dñs dīat.
Ve tibi corozam. et ve tibib⁹
sayda. quia si in tyro et sydo
ne facte fuissent virtutes que
facte sunt in vobis. olim in ali
cio et cinere penitentiā egis
sent. **N**ec vñq; deus nūste
noluit saluos fieri. cū possint
saluū ēc si vellet. tūc in clarissimā
sapientiae luce. videbitur. qd̄ nū
piorū fides habet anq; māfes
ta cognitōe videatur. q̄ certa
et inūbilis et efficacissima sit
volūtab⁹ dei. q̄ multa possit
et nō velit. **S**achil autē velit
qd̄ nō possit quā q̄ sit verū
qd̄ in psalmo cantur. **D**eus
autē in in celo sursū et in ter
ra om̄ia quecūq; voluit feat.
qd̄ vñq; nō est verū si aliq;
voluit et nō feat. et qd̄ est
indigmūs ideo nō feat. quo
mām ne fiet qd̄ volebat om̄i
potēs. hōis volūtab⁹ impediat.
Dom ergo fit aliqd̄ **C 14**
Nisi om̄ipotēs velit. uel
simēdo ut fiat uel simēdo.
Nec dubitandum ē deū fa
cere bñ. etiā simēdo fieri q̄
cūq; fuit male. **F**on em

hor nisi iusto iudicio sint et profecto bonū est om̄e qđ iustū est.
Quālibet erga ea que mala sūt.
m̄q̄ntū mala sūt nō sint bona.
tamē nō solum bona. sed etiam
ut sint et mala. bonū est. Nā
nisi esset et hoc bonū ut essent
et mala. bona nullomō esse
smerentur ab omnipotēte bono.
cum proail dubio qđ facile ē qđ
vult facere. tam facile ē quod
non vult ēē nō sinere. Hoc
nisi credamus periculat̄ ipm̄
m̄re fidei confessionib̄ maius
qua nos m̄ deum p̄rem om̄
potentem crede' confitemur.
Neip̄ em̄ p̄st aliud veranter ob:
Ompotens vocatur nisi quia
quitquid vult p̄t. nec volun-
tate auispia nature voluntas
om̄potens impedit̄ effici. **Cvj**

Quam obre videndū est
quēadmodū sit deo
dictum. quia et hoc verissime
dixit. aplius qui om̄es hom̄es
vult saluos fieri. cū em̄ non
om̄es sed multo plures non
sunt salui. videtur utiq̄ non
fieri qđ deus vult fieri. hu-
mana sc̄ voluntate impedi-
te voluntatem dei. Quādo
em̄ queritur causa quaē non
om̄es salui siant r̄ndeī solet.
quia h̄o ip̄i nolūt. qđ quidē
dia de p̄uulis nō pt. quorū
nō dū est velle seu nolle.
Nam qđ infantuli motu fa-

ciūt si eorū voluntati iudicaret̄
esse tribuendū. qm̄ b̄ap̄zatur cū
resistūt quātū p̄nt eam nolē-
tes eos saluos fieri Diceremus.
Sed ap̄aus dñs m̄ euāgelio
cōpellans impia cūtatem quo
aens m̄quit volui cōgregare
filios tuos sicut gallina pullos
suos et nolūsti. tamq̄ dei vo-
luntas supata sit hom̄i voluntu-
te et infirmis m̄is nolēdo m̄
pedientibus nō potuerit face'.
potēssimus qđ volebat. Et
ubi est illa omnipotēta que m̄
celo et m̄ terra om̄ia queq̄
voluit fecit. si collige' filios
ih̄līm voluit et nō fecit. An
nō ponauit et illa quidem fi-
lios suos ab ip̄o colligi nolu-
it. **S**ed ea quoq̄ molente fi-
lios eius colligit. ip̄e quos
voluit. quia m̄ celo et m̄ tra-
nō quedam voluit. et fecit.
quedam vero voluit et non
fecit. sed om̄ia quāq̄ voluit
fecit. **N**uis porro tam nisi
pienter decipiat. ut dicat de
um malas hom̄i voluntates
quas voluerit. et qm̄ uolue-
rit. et ubi voluerit m̄ bonū
nō posse couerte. **S**ed cum
facit per miām facit. cū aut̄
nō facit p̄ iudicā nō facit.
quia cui vult miseretur. et qđ
vult obdurat. **Cvj**

Quod cū dicet aplius qđ
quam qm̄edabat ad aug

comendacione de illis in rebus
vero gemmis fuerit iam locutus.
quibus non dum natib nec aliquid
agentibus boni seu mali. ut secundum
electorem et apositum dei manet no
ex operibus. sed ex votante. dicitur
est ei quia maior seruit et mino
ri. Propter quod adhibuit aliud p
pheticum testimonium ubi scriptum est.
Jacob dileri. esau autem odio habui
Seraenb autem quoadmodum possit
hoc quod dictum est promovere eos q
penetrare intelligendo non possit
hanc altitudinem gre. quod ergo di
censib ait. Numquid iniquitas
est apud deum. Absit. Numquid ei
videtur. ut sine ullis bonorum
malorum ne operu meritis. vnu
deus diligat. oderit q alteru. Quod
in re si futura opera uel bohui
uel mala illius que deus vnde
psuebat vellet intelligi. nequaquam
dicet non ex operibus. sed dicere
ex futuris operibus. eo q modo
istam soluerit questionem. primo
nullam q solu opus esset facere
questionem. Huc vero cu respod
disset absit. id est absit ut mis
tas sit apud deu. mori ut pro
baret nulla hoc iniquitate dei
fieri dicit. Moysi inquit domino
Miserebor cui misertus fueris.
et misericordiam prestabo cui mi
seritus ero. Quibus enim nisi misi
piens deu inquit putet. siue
iudicium penale miterat digno
siue misericordiam preserat in dig
no. deinceps miserat et dicit. In
non volentes neq; curritq. sed
misericordis dei est. Ambio itaz

gemin natura filii re nascabantur
nullis quidem opibus propriis.
sed originaliter ex adam omniu
Dampnacoris obstruti. Sed qui
dixit miserebor. cui misertus ero
iacob dilexit p misericordiam gra
tutam. esau autem odio habuit per
iudicium debitum. Unde cu deberet
ambobus in alteo alter agnouit
non de suis distantibus meritis
sibi esse gloriam quod in eadem cau
sa idem supplicium non incurrit.
sed de diuine gnie largitate. q
non volentib neq; crentib. sed
misericordis est dei. Aliassimo q
pe ac saluberrimo sacramento
vniuersa facies. atq; ut ita dixerit
vultus sacru scriptuaru bene
intreb. id amone inuenit. ut q
gloriat in domino gloriatur. Cum
Omni autem misericordiam
dei commendasset in eo quod
ait. Ingitur non volentib neq; ini
rentib. sed misericordis est dei. De
inde ut eam iudicium commendaret.
quod in quo non fit misericordia. non mis
tas fit sed iudicium. non est quippe
iniquitas apud deum. continuo sub
iectat atq; ait. Dicit enim scriptura
pharaon. quia ad hunc te erat
ut ostendam in te fortitudinem
meam et ut annuncietur nomine meu
in vniuersa terra. Quibus das
ad utramq; coddudib. id est ad mi
sericordiam et ad iudicium. ergo
inquit cui vult misericordia deus
et q vult iudicium. misericordia
si magis bonitate. et obduratio
nulla iniquitate ut nec libeat

748 149

de sub meritis gloriatur nec dāp
natūrā nisi de suis meritis dōquāt
tur. **V**ola em̄ grādīscānt̄ redēp
tob̄ n̄ p̄ditib̄. quos m̄ mū p̄dīcāo
m̄b̄ tōrēcāit māssām ob origīnē
dūchi cūfācōis. **H**oc em̄ ei qui
eo mō audīt ut dīcat. qđ adhuc
coquerīt̄. nā volūtāt̄ eius qđ
resistet. tamqđ p̄tēra malus
non videat̄ esse alpāndus qđ
deus cuī vult mīseret̄. et quem
vult mīdurat̄ absit ut pudeat̄ nos
rīde' verba apostoli. o homo qđ
es qui rīdeas deo. **N**ūquid fig
mētū dīat ei qđ se fīmit̄. **N**ūquid me
sic fēst̄. **A**n non habet p̄tātē
figulūs lūt̄ ex eadē māssā fāce'
alīud quīdē vās m̄ hōnōrē. alīud
verō m̄ cōtūmelā. **H**oc loco
em̄ quīdam stūl̄ putant̄ aplīm de
fēsse m̄ rīsōne. et mōpū red
dente rātōm̄ reppressīf̄ contra
dīctōr̄ audācā. **D**ed hoc maḡ
nū p̄dūb̄. qđ dīctū est. **O**ho
tu quis es qui rīdeas deo. ut
m̄ talib̄ questōib̄ ad sue
apāatātib̄ cōsiderādēm̄ reno
cāret hominē. verbo qđē bre
uis. sed re nīja māḡ reddīo
est rātōib̄. **S**i em̄ h̄ nō capē
it. quis ē qđ respondeat deo.
Si autē capīt maḡ nō mīe
unt quid rīdeat. **V**idit em̄ si
capīt unūsū genūs huāmū tā
iusto iudīcā dīmō m̄ apostolī apōstolī^{tā}
radīcē dampnātū. ut eām̄ si n̄^{tā}
lūs m̄de libāret̄. nēmo posset
recte vituperē dei iustīa et

qui liberantur sic oportūsse libe
rari. ut ex plūib̄ non liberatis
atqđ m̄ dampnātē iustissima derelictis
latus ostendēt̄. quid merūsset
vnuersa conspao. et quo enīm
iustos debitū iudīcū dei dūcet̄
mīsi eius mīdebīta mā subuenīt̄
ut volētū de suis mētīs glorūli
omē ob destruat̄. et qđ gloriatur
m̄ dīo gloriatur. **C**ir

DEc sūnt magna opa dīm̄ ex
quisita m̄ omēs volūtātēs
eius et tam sapiēt̄ erāsita ut cuī
angēlica et humāna creatura pē
cāsset. id ē nō qđ ille. sed qđ volu
it ipā feasset eaam per eandēm
creature volūtātēm̄ qua fām̄ ē qđ
creātor noluit impleret ipē qđ
voluit. bñ utēs et malus tamqđ
sūme bonus ad eorū dampnātēs
quos iuste p̄destīnāuit ad pena
et ad eorū salutē quos bēmā
vocauit ad grām̄. **Q**uātū em̄
ad ipōs attīnet qđ deus noluit
fēcerūt. quātū vēo ad omnipotē
am̄ dei nullo mō id effīce' value
rūt. **H**oc quīpē ipō qđ contra
volūtātēm̄ dei fēcerūt. de ipīs
facta est volūtātēs eius. **P**ropte
rea nāqđ magna opēa dīm̄ erḡ
sita m̄ omēs volūtātēs eius.
ut mīro et mēssabili mō nō fāt
pter volūtātēs eius. qđ eām̄ con
tra eius sit volūtātē qđ non si
eret si non smēt̄ bonus fieri ^{in unq nolens}
male. n̄ omnipotēs et de malo ^{sunt p̄ uolens. n̄}
posset fieri bñ. facē **C**ir

Hicqđ autē bō volūtātē hō
vult aliqd qđ deus non

vult. ip̄ā cā bona multo amplius multo q̄ ceteris voluntate. **S**ic illius mala ē voluntas nūquā potest. tamq; si bonus filius p̄tē velit vivere. q̄ deus bona voluntate vult mori. **L**et rursus fieri p̄t. ut hoc velit homo voluntate mala qd̄ deus bō. velut si malus filius velit moi p̄z velit hoc cā deus. **N**empe ille qd̄ nō vult deus iste vero id vult qd̄ vult et deus. et tñ bona voluntate dei pietas illius poaus resonat q̄uis ad volentib; q̄ huic. id e volen-
tib; impietas. **T**antū interest quid velle h̄i quid deo cōgruat et ad quē finē suā quis re ferat voluntatē. ut aut p̄bet aut improbetur. **L**

Dom deus quasdam voluntates suas vñq; bonas ita implet p̄ malorum hominū malas voluntates sicut p̄ iudeos maluolos bona voluntate patrib; xp̄is pro nobis om̄isus mortuus ē. **O**nd̄ tñ bonū finē ut aplūs petrus. qñ id fieri nolebat. satanab; ab ip̄o qui om̄di veneat dicetur. **Q**uā bone appaebat voluntates p̄orū fidelū qui nolebat aplū paulū iherusalem perge ne ibi patetur mala que agabus. pphā p̄dixat. et tñ deus hec illum pati nolebat pro fide xp̄i qñā nanda. exerceb; m̄m̄ xp̄i. **N**e q̄ istā bonā voluntate suā implet p̄ xp̄ianorū voluntates bo-

nas. sed per iudeorū malas et ad eū poaus p̄mebat qui nolebat qd̄ nolebat q̄ illi per quos volentes factū ē qd̄ nolebat. qf idpm̄ quidē. sed ip̄e p̄ eos bona illi autē mala voluntate fecerūt.

Ed qñlibet snt **L** voluntates uel angelorū uel hominū uel honorū uel malorum. uel illud noleb; qd̄ deus uel aliud qm̄ volentes qd̄ deus. dei omnipotētis voluntas semp̄ iuncta ē. que mala ē nū q̄ pot. Que cā tñ mala irrogat iusta ē et profecto q̄ iusta ē mala nō ē. Deus igitur omnipotēs siue p̄ misericordia vult misereat siue p̄ iudicium que vult mdurat. nec in quaeliqd̄ facit. nec nisi voleb; aliquid fit. et oīā qñq; vult facit. **C**

Hip̄ hoc nō audimus et m̄ sacris lris legimus q̄ ve lit om̄es hoēs saluos fieri. q̄ m̄ certū sit nobis nō oēs hoēs saluos fieri tñ nō ideo debemus opotissime dei voluntati aliquid derogare. sed ita intelligere qd̄ scriptū est. qui om̄es hoēs vult saluos fieri. tamq; diceretur. nullū hominū fieri saluum. nisi q̄ ip̄e fieri vult. nō qd̄ nullus sit hominū que saluum fieri vult. s̄ qd̄ nullus fiat nisi que vult. ideo si rogandus ut vult. q̄ nāc ē fieri si voluerit. **C**

Dic orādo quippe deo ap̄ebat aplūs ut hoc dicet. **D**ic em̄ intelligimus et qd̄ in euangelio scriptum ē. q̄ illuminat oēs hoēs non q̄ nullus ē hominū qui non

illuminetur. sed quia nisi ab ipso nō
lub illuminatur. Aut certe sic dicitur
est quia omnes homines vult saluos fieri.
non quia nullus homo est. quae sal
ui fieri nolle. q̄ virtutes m̄m
lorum facere nolunt apud illos
quos dicit acturos fuisse penitē
nam si fecisset. sed ut oīes homines
omne genus humanū intelligant.
per quasāq; differētias distribu
ti reges. priatos nobiles. iū
nobiles. sublimes. humiles. doc
tes. m̄doctes. integr̄ corporis.
debiles ingemosib;. tardicordes.
fatuos. dūntes. pauperes. me
diocres. mares. feminas. infā
tes. pueros. adolescentes. ju
nives. seniores. senes. m̄ līng
uis omnibus. m̄ moribus omnib;
m̄ artibus omnibus. m̄ professi
onibus omnibus m̄ voluntatu et
consensu varietate inūnabili
constitutos. Et si quid aliud
differētia m̄ hominibus. Quid
enī est eoruū nū nō deus p̄ unū
genitū suū dñm m̄m per oīes
gentes saluos homines fieri velit.
et ideo faciat. quia omnipotens
velle manter nō pot. quodāq;
vouerit.

C IV

D Recepit enī aplūs ut
oraretur pro omnibus homi
bus et sp̄enaliter addiderat
pro regibus et hys qui in
sublimitate sūt. qui putari po
terat fastu et superbia seru
lari a fidei xpianae humilitate
abhorreſce. Promde dices ho
men bonū est coram saluatore
mō deo id ē ut etiā p̄ talib;

oretur. statim ut despeārōem tol
eret addidit. qui omnes homines ut
saluos fieri. et ad agnitione veri
tatis venire. Hor quippe deus iudi
cauit bonū. ut orōmbas humiliū
dignaretur salute prestatē subli
mū. qđ utiq; iam videmus in
pletū. Isto locutionis modo et
dñs usus ē in euāgelio ubi apt
phariseis deamatis metam et
putam et amīnū et om̄e olus.
Neq; enī pharisei et qānq; et oī
um per omnes terras alienige
narū om̄a olera deamabant.
Hinc ergo hic om̄e olus om̄e
genus olerū. ut et illuc om̄es
homines om̄e homī genus intelli
ge possumus. et quoāq; alio
mō intelligi potest dñ tu credē
nō cogamur aliquid omnipoten
tem voluisse fieri et factū non
ē. qui sine ullis ambiguitatib;
m̄ celo et m̄ terra sicut veritas
cāntat. Omnia qānq; voluit
fecit. Profecto face' nolunt qđ
cumque non fecit. C V

Q uia propter eaā p̄mū
hoīem deus m̄ ea salute
m̄ qua conditus erat si custodi
re voluisse. cum q̄ oportimo
tpe post gentes filios sime nt'
posicōe mortis ad meliorā per
diceret. ubi iā nō solū p̄mū
non cōmitē. sed nec volūtate
posset habere p̄petandi. si ad
p̄manēdū sime p̄ad sicut fuis
erat p̄petua volūtatem habi
turū ē p̄saret. Q uia vero
cū male usura libeo arbitrio
hoc est p̄petaturū ē p̄sabat

ad hoc ponens pparavit voluntate
suam. ut bñ ipse faciat de male ea
faetate. ac sic de mala voluntate
hois no euacaretur. sed nichil
minus implet bo oportetib. **Erbn**

Si enim oportebat hoem p
fieri ut et bñ velle posset
et male. nec q̄tis si bñ. si m̄
p̄ne si male. Postea vero sic
erit ut male velle no possit. ne
ideo libero carebit arbitrio. M̄
to quippe liberius erit arbitriu.
qd̄ omo no poterit seruire p̄tio.
Neque enim cupanda ē voluntas
aut voluntas no ē. aut libera
dicenda no ē. q̄ beati sic esse vo
lumus. ut eē m̄sei no solū no
lumus sed neq̄q̄ prorsus velle
possimus. Dicit ergo aia m̄
ca nūc nolle infelicitate. ita
nolle iniquitatem semper habi
tura ē. **Erbm**

Sed ordo p̄mittedus no
fuit in quo deus voluit
ostende quā bonū sit aial' raa
onale. qd̄ eaā peccāe possit q̄
uis sit melius q̄ peccāe non
possit. sicut minor fuit m̄mor
litas. sed m̄ fuit in q̄ posseda
mori. q̄uis maior futura sit
in q̄ non possit mori. illam
nāq̄ m̄militate humana p̄di
dit per liberū arbitriū. et hāc
accepturus ē per graā quā
fuerat accepturus si no per
casset per meritū q̄uis ~~ne~~
sme graā nec tūc illud meitu
ē potuisset. quia et si peccatum
in solo arbitrio eāt constitutū

non tamē iustine r̄ime de suffi
ciabit libera arbitriū nisi p̄ta
patē minūbilis bom diuinū
auxiliū p̄beretur. Dicit em̄ mo
ri est in hois p̄tate cū velit ne
mo est em̄ qui no sepiū ut nich
il aliud dīca. ab no nescedo
possit ostendere. ad tenandā v̄eo
vitam voluntas non satis est si
adiuatoria siue elemētorū siue q̄ ali
rumq; tutamnū de sunt. sic
homo in p̄adiso ad se om̄den
dū relinquit ad iusticiā p̄do
neus erat per voluntatem.
Ut autē ab eo tenetur vitaus
tiae p̄tū erat velle. nisi ille
qui em̄ fecerat adiuuaret. H̄
post illā rūmā maior ē mā
dei. qn̄ et ipm̄ arbitriū liberū
est a seruitute cui dn̄atur cū
morte p̄m̄. Nec omo per
se ipm̄ sed per solā dei gra
iam que in fide xp̄i est po
sita libeatur. ut voluntas p̄a
sunt scriptū est a dnd̄ p̄pare
tur quia ceteā muneā deca
piatur per q̄ veniat ad mu
nus eternū. **Eromm**

Tnde et ipm̄ vitam eternam
que certi n̄ces est operū bo
norū graā dei appellat aplūs.
S̄tipendū inquit p̄m̄ mōr. q̄
na autē dei vita eterna in xp̄o
ihū dnd̄ mōr. S̄tipendū p̄ ope
miliā debitū redditū no dona
tur. Ideo dicit s̄tipendū peccatum
mōr. ut morte p̄tio no mōr

merito illatam sed debitam demos-
traret. **H**oc vero nō gratis sit,
grā nō est. Intelligendū est igit̄
cā mā homī bona meita cē dei
munera quibū cū vita eterna red-
ditur. qd nō grā pro grā redditur.

CIT

Si ergo factus est homo recti-
tudine pmanere posset non sime dei admotorio. et
suo peruersus arbitrio vtrūlibet
horū elegisset. dei voluntas fieret.
aut etiam ab illo aut cte de illo.
Promde quia suam maluit facere
quā dei de illo stā est voluntas dei
qui ex eadem massa dampnacionis
que de illius stirpe pfluxit facit
aliud vas in honore. aliud in cō-
stumeliam. in honore p misericordi-
am. in cōstumeliam per iudicium
ut nemo gloriatur in homī. ac
p hoc nec in se. **CRR**

Dicitur ne p per ipm libeare
mūr vnu mediatorem dei
et homī hōm ipm ihm. nisi es-
set et deus. **S**ed cū factus est
homo. adam sc̄ rectus. media-
tor ei nō opus erat. cū vero
genus humānū pccātō lōge sepa-
ruerūt a deo p mediatorem
qui solus sime pccātō natus est
et vixit et occisus est. reconsi-
liari nos oportebat deo usque
ad carnis resurrectionē. et vi-
tam eternā. ut et humana su-
pbia p humilitatē dei arguere
tur. ac sanaretur et demonstra-
retur hōi p longe a deo recesserat.
cū per incarnationē deū reuocaretur.
ac per hōmē deū exemplū obedie-
re cōstumaci homī pbtur. et vng-
mō suscipiē formā serui quemch̄
il ante meruerat fons grē pānde-
tur. ut carnis etiam resurrecio-

redemptis promissa in ipso redemp-
tore pmonstrarentur. et per eandē
naturam quā se decepisse letabat
dyabolus vinceretur. nec tñ homo
gloriaretur ne iterū supbia nas-
ceretur. et si quid aliud de tanto
mediatois faciēto a proficiētibz
videri et dia p̄t. aut tantū videri
enam si dia nō p̄t. **CRR**

Timpus autem qd inter hoib
mortem et ultimā resurrectio-
nem int̄positū ē aīas abdūs re-
ceptaculis cōmet. sicut unaque
que digna est. uel requie uel erū
pna. pro eo qd fortū est in carne
cū uiuet. Neq; em negandū ē
defūctorū aīas pietate suorū vi-
uencū releuari cū pro illis sa-
crificū mediatois offertur uel
elemosine in etiā fuit. **S**ed eis
ht p̄fut. qui cū uiuerēt ut h̄
sibi postea prodēsse posset me-
truerūt. **E**st em uiuedi quidā
modus nec tam bonus ut non
requirat ista post mortē. nec tam
malus ut nō p̄fut ei ista post
mortem. **E**st vero talis in bono
ut hys nō egeat. et est rursus
talib in malo ut ne hys valeat
cū hec vita transierit adiuuari.
Neo h̄ circa hic om̄e meriti com-
paratur quo possit post hanc vi-
tam releuari quispiā uel quā.
Nemo autē se speret qd hic
neglexerit cum obierit apud de-
um promereri. **N**on igit̄ ista
que pro defūctib cōmedandib
etiā frequētat illi aplice sunt
aduersa sententie q̄ dictum est.
Vnde em nos astabim⁹ ante
tribunal x̄ ut referat vnius

quisq; sed in ea que per corpus
gessit. sive bonū sive malū. q;
etiam hoc meū sibi quisq; nū in
corpoē uiuet copavit ut ei ista
possent prodesse. Non enī omni
bus profut. Et quare oībus
non profut. nisi ppter drām vi
te quam quisq; gessit in corpore.
In ergo sacrificia sive altaris si
ue grūciq; elemosinā probap
tizatis oībus deficitib; offerūt.
pro valde bonis grārū actiones
sūt. pro nō valde malis pnia
ciones sūt. pro valde malis e
nam si nulla sūt adiumenta mor
tuorū qualesq; uiorū conso
laciones sūt. Quibus aut pro
sūt. aut ad hoc profut ut sit
plena remissio. aut certe ut tol
lerabilior sit ipā dampna. **VIII**

Dicit resurrexione nō fac
to vniuerso cōpleto q; iudi
cio suob fine habebūt ciuitates
due. vna crīsī alteā dyaboli.
vna honorū altera malorū. vt
q; tamē et angelorū et homī. Is
tis voluntas illib; facultas nulla
poterit ēē peccandi nec ulla cō
dia moriēdi. istib; in etīna vita
vere feliciter q; uiūcib; illib;
infeliciter in etīna morte sime
moriendi p̄tate duratib; quo
utriq; sime fine. Sed in bītudi
ne isti aliub; alio p̄stabilib;. in
misera illi aliub; alio tolerabi
lib; p̄manebūt. frustra itaq;
non nulli. ymmo q; plūm
etīna dampnatorū pena et

et cruciatib; sine intermissione p̄tua
os humano miseratur affectu. atque
ita futurū esse nō credit. nō quide
scripturis diuīns aduersando. sed
pro suo motu dura queq; molliendo.
et in leuore flectendo sententia que
putat magis terribilis dicta esse
quā verius. Non enī inquit obli
uistetur deus misereri aut cōmēt
in mā sua misericordias suās. Ho
quidem in psalmo legitur sancto.
sed de hīs sime ullo sc̄i palomel
ligitur. qui vasa misericordie nu
cipantur. quia et ip̄i nō p̄ meri
tis suis sed deo miserata a misé
ria liberatur. Aut si hoc ad oīs
estimat p̄tē nō ideo nō cōtūt dāp
nationē opinētur posse finiri eo
rū de quibus dictū est. et ibunt
hī in suppliū eternū. ne isto mo
putetur habituā fine quādō q; fe
licitas etiam illoē de quibus e
contrario dictū. Iusti autē in
vitam eternā. sed penas damp
natorū certis temporū intermaliis
existimet si hoc etiam eis placet
aliquatenus mitigari. Etiam sic
quippe intelligi p̄t. manē in illib;
ram dei hoc est ipā dampna
tione. Nec enī vocatur ira dei
non diuum ām p̄turbatio. ut i
mā sua. hoc est manēte mā sua
nō tamē cōmēat miserationes
suas nō eterno supplicio fine dā
do sed leuamē adhibendo uel in
terponēdo crūcib; quia nec
psalmus apt̄. Ad finēdā mā
sua uel post mā sua sed in mā
sua. Que si sola eēt ip̄ta ibi
mīmina cogitari p̄t. p̄re a

regno dei. epulare a ciuitate dei.
alienari a vita dei. care tā magna
multitudine dulcedinis dei quā ab
scindit bimētibus se. pfectat autē
spiritibus in se. tam grandis
est pena ut ei nulla possint tornē
ta que nouimus cōparari. si illa
sit eterna. ista sit autem qualibz
multis seculis longa finienda.
Manebit ergo sime fine morbil
la petua diminutorū. id ē alie
natio a vita dei. et omnibus erit
comum. qualibet hōes de varie
tate penarū uel dolorū reuelatione
uel int̄missione uel prosuis
humans motibus suspectur. si
nisi manebit comumiter om̄ vita
eterna sc̄orū qualibet bonorum
distantia cōcordū fulgeat. **Crrm**

Hi ista fidei confessione que
breuitur symbolo cōmetur.
et carnalit̄ cogitati lac parvulo sp̄ualit
rū est. sp̄ualiter considerata atq;
tractata. cibis est forciū. nasatur
sp̄es fidelit̄ bona. cui caritas sc̄a
comitatur. de q̄ scriptū est maior
om̄ibus h̄is ē. **D**ed de h̄is om̄b
que fideliter sūt credēda. ea tamē
ad sp̄em p̄met que in orōne dñi
ta continentur. **M**aledictus est
enī om̄is qui sp̄em p̄it in homine.
sicut diuina testantur eloqua
ac per hoc et in se ip̄o qui sp̄e
pont huius maledicti vniculis
innectitur. **I**deo nō nisi a deo
debemus pete. quis quid sp̄ea
mus nos uel bñ op̄atir̄os. vel
pro. bomb op̄ibus adeptiros

Pro mōde apud eā. **Crrv**
gelistam matheū septem

petiōnes cōmē dñica uidetur
oro. quarū in tribus eterna pas
cūtur. in reliquis q̄tuor tralia q̄
tamē p̄ter eterna consequenda
sūt necessaria. **N**am qđ dicamus.
Sanctificet nōmē tuū. adueniat
regnū tuū. fiat volūtas tua si
nū in celo & in terra. qđ non
absurde quidem intellexerūt in
spū et corpore oīmo sime fine reti
nenda sūt. et h̄is inchoant̄. quā
tū q̄ profitim̄us augent̄ in nob̄.
pfecta vero qđ in alia vita sperā
dū est. semper possidebūtur. **N**d
vero dicamus. **V**ane m̄m quondi
am̄ dā nobis hodie. **F**iat & nos
a dñmitte nobis debita m̄ra. sicut et
nos dñmittimus debitoribus m̄is.
Aet ne nos. inducas int̄temptationē.
Sed libera nos a malo. **N**uis nō
videat ad p̄ntis vite indigentiam
pt̄me. In alia itaq; vita eternā ubi
nob̄ semper sp̄emus futuros. et
nob̄ dei sanctificatio et regnum
eius et volūtas eius in m̄o spū.
et corpore p̄fecte atq; im̄orlit per
manebat. **N**am nō quondam
nus idō dictus est. q̄ h̄ necessari
us ē. quātus aīc carm q̄ tribue
dub̄ ē. siue sp̄ualiter siue car
naliter siue utrōq; intelligat̄ modo.
Nic est eā. q̄ posamus remissio
ubi ē cōmissio p̄torū. **N**ic tempta
tiones que nos ad peccandū illuc
ut uel impellunt. **N**ic demq; ma
lū unde cōpm̄us liberai. illit
autem m̄chil istorū est. **Crrv**
Evangelista vero lucas in ora
cōfessione dñica petiōes nō septe.
sed quīq; cōplerus est. nec ab isto
utiq; discepant̄. sed quo iste

septem sunt intelligende ipsa sua
breuitate cononuit. **N**omine quippe
dei sanctificatur in spiritu dei au-
tem regnum in carnis resurrectio
venturum est. Ergo ostendebit lucas
tertia petitione duarum superiorum
esse quodammodo repente domum, magis ea
enim perterritendo fecit intelligi.
Demde tres alias adiungit de pa-
ne quotidiano. de remissione peccati
rum de temptatione vitanda. At vero
quod ille in ultimo posuit. **D**ed libe-
ra nos a malo. iste non posuit
ut intelligamus ad illud superi-
us quod de temptatione dictum dic-
tum est plene. Ideo quippe ait.
Ded libera. non ait et libera
tam quam unam petrebat esse
demonstrabat. noli hoc sed hoc.
ut sciat unusquisque in eo se libe-
rari a malo. quod non infertur
temptacionem. **E**rrun

Tum vero caritas quia du-
abus ipsis id est fidei et
spe maiore dicit applus. quanto
in quoque minor est tanto me-
lior est in quo est. **L**a enim que-
ritur utrum quisque homo sit bonus
non queritur quid credat. aut
quid speret. sed quid amet.
Nam qui recte amat. procul
dubio recte credit et sperat.
Nam vero non amat manter-
redit. eam si sunt verae que credit.
Sperat. et ad veram felicitatem
doteantur plene que sperat non
et hoc credat ac speret. quod si
bi petenti donari possit ut a-
met. **N**uimus enim sperare su-
mam spem enim si sunt verae que

amore non possit fieri tamquam pot-
ut id non amet sine quo ad id quod
sperat non potest puenire. tamquam
si speret uitam eternam. quem
quis non habeat et non amet
iusticiam. sime quod nemo ad illam
puenit. **I**psa est fides Christi quam
aplus comedat que per dilectionem
opatur. et quod in dilectione non dum
habet. pehit ut accipiat. quiet
ut mugnat. pulsat ut aperiatur
ei. **F**ides namque impletat. quod
lex imperat. **N**am sime dei do-
no. id sime spiritu sancto. per quem dif-
funditur caritas in cordibus
narrabimur ubere lex poterit non in-
uiae. et purificatore facie insig-
ni de ignorantia se excusare non
possit. **R**egnat enim carnalis cu-
piditas. ubi non est dei caritas.

Sed cum in altissimis errorum
ignorantiae tenebris nulla
resistente ratione secundum carnem
vivuntur. hec sunt prima operi ho-
mem. **D**emde cum per legem
cognitione fuerit facta peccata peccata.
si non dum adiuvat diuinus spi-
ritus secundum legem volebat
vmitur. et sciens peccata per
et subditus seruit. a quo enim
quis deuictus est hunc et ser-
uus adductus est. id agente sa-
cra mandati. ut primi operi
in hominem oem compesceret
amulo purificatoris adiecto.
itaque ita quod scriptum est impletatur.
Lex submittitur ut habudaret
delictum. **H**ec sunt secunda opera
hominum. **D**e autem respergerit deus

ut ad implenda que mandat ipse
adiuuare credatur et agi homo
repeit dei spū. compasatur adū
sub spū foro roboz caritatis
ut pūb adhuc sit q̄ homī r̄pug
net ex homie non dum tota m
firmitate sanata ex fide tamē
iustus uiuat. iuste q̄ uiuat. m
quātū nō cedit male compasce
ne. delcanone uincente iusticie.
Hec sūt teraa opa bone spei
hoib. m quibus si pia p̄seuerā
na quisq; proficiat. postremo
p̄ restat que post hanc vitā
m requie spiritus. Demde m
resurrectōe eātā carib mple
bitur. Harū q̄tuor differētārū
prima ante legem. scdā sub le
ge. tercia sub grā. quarta m
pace plena atq; pfecta. **D**icit
est et dei populus ordnatus
p̄ interualla temporū sicut deo
placuit. qui m mensuri et nu
meō et pondeā cūcta disposuit.
Nam fuit p̄nitus ante legem.
Tercio sub lege que p̄ moysen
data est. Demde sub grā que
reuelata est per p̄mū mediato
ris adūtū. **N**ue quidē grā
ne antea defuit quibus eam opos
tuit mptiri. quāuis pro tempore
dispensaciōe velata et occultu.
Ne p̄ em antiquorū quicq; ius
torū preter crisi fidem salutem
potuit muovere. **A**t vero nisi et
illis cognitus fuisset. non potu
isset nobis per eorū ministerū
alias apaus alias oculaus
Hoc q̄m p̄phetari
autem q̄tuor istarū velut etatu

152 153

sgulū quē q̄ hocē grā
regeneratiōb. muenir. ibi em
remittitur p̄terita vniuersa p̄ca.
et reatus ille nascendo contractus
renascendo dissolutur tamq;
multū valet. p̄ spū ubi ult
spurat. ut quidam secundum illā
seruitē non nouerit ee sub
lege. sed tū mandato m̄cipiat
aduitorū h̄c diuinū. **Err**

Hec q̄ autē possit homo
capax esse mādati secundū
carne uiuat nūc ē. **D**z si iā
sacramēto regnātōis mbutus
est mchil ei oberit. si tūc ex
hac vita migrauerit. q̄ ideo
christus mortuus est. et resurrexit.
ut uiuorū et mortuorū dñetur. nec
tenebit eū regnū mortis. pro quo
mortuus est liber ille m mortuis. **Err**

Omnia igit̄ p̄cepta diuinā
referuntur ad caritatem de qua
dicit apliū. fms autem p̄cepti
caritas de corde p̄uo et consaen
ta bona et fide non ficta. **D**is
itaq; p̄cepti fms est caritas. id
est ad caritatem refertur omne
preceptum. **N**uod vero ita fit
uel timore pene vel aliq; mten
tōe carnali ut non refertur ad
illam caritatem quā diffundit
spū saib. m cordibus nr̄ib. nō
dū fit quēadmodū fieri opos
tet. q̄uis fieri videatur. **C**ari
tas quippe ista dei est et prox
im. et utique m istib duobus
p̄ceptis tota lex pendet et p̄p̄te
te. **A**dde euāgelū. adde apliōs.
non em aliude nos ista ē. fms
p̄cepti caritas ē. et de caritas

est. Quicquid ergo mandat deus et quibus vnu est. Non medaberis. et quicquid non ibentur. sed spiritu ali consilio monentur ex quibus vnu est. bona est homini non tangere mulierem. tunc re fuit cum referuntur ad diligendum deum et proximum apud deum. et in hoc seculo et in futuro nunc deum per fidem. tunc per speiem. et ipsum proximum nunc per fidem. Non enim sumus mortales corda mortuum. Tunc autem illius nubis dominus abscondita tenebrarum et manifestabit cogitationes cordis. et tunc laus erit unicuique a domino. quia id laudabitur et diligitur a proximo in proximum. quod ne latet ab ipso illuminatur deo. **M**uetur autem cupiditas caritate crescente. donec veniat hic ad tantam magnitudinem qua maior esse non possit. Maiorem enim caritatem nemo habet quam ut anima suam quis ponat pro animis suis. Ibi autem quis explicet quam erit caritas. ubi cupiditas quam vel cohervendo superaret nulla erit. quam anima summa intentab erit quoniam contencio mortis nulla erit.

Cirri

Sed sit aliquando huius nolum minus firmis. quod nescire videt ut encheridion appellare debeas vel hic. Ego autem cum spernenda tua in cristo studia non putarem de te bona credere in auditorio redemptoris nři confides ac spernisti quod in membris eius plenum diligenter librum ad te sicut valui utinam

tam comodum quod prolyrum deside. Hoc. Caritate conscripsi. Vale.

Explicit liber encheridion beati augustini. Conscripsit ad laureatum principium ecclie urbis.

153

154

